

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

**Factors Influencing the Readiness of an Accounting Lecturer in the Office of the
Vocational Education Commission Toward ASEAN Economic Community**

นงคราญ ช่างसान

Nongkran Changsan

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Accountancy**

Prince of Songkla University

2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์   ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผู้เขียน   นางนงคราญ ช่างसान

สาขาวิชา   การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.จิราภา ชาลาธราววัฒน์)

..... กรรมการ
(ดร.กมลวดี ลีมอุสันโน)

..... กรรมการ
(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(3)

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นางนงคราญ ช่างสาน)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางนงคราญ ช่างสาน)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ผู้เขียน	นางนงคราญ ช่างसान
สาขาวิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้สอนวิชาบัญชี รวมทั้งทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชากรในการศึกษานี้คือ ผู้สอนวิชาบัญชีของวิทยาลัยในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 1,746 คน กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 325 คน ในการศึกษาใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษานี้ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา การทดสอบความแตกต่างใช้ Independent T-test และ ANOVA และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา พบว่า ผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีระดับความพร้อม อยู่ในระดับมากในทุกด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านหลักสูตร ด้านเทคโนโลยี ยกเว้นด้านภาษาที่อยู่ในระดับปานกลาง จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มครูผู้สอนวิชาบัญชี พบว่า มีความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ การเข้ารับการอบรม นอกจากนี้จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบความสัมพันธ์ ด้านจำนวนการเข้ารับการอบรม ด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านเทคโนโลยี และด้านภาษา กับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำมาเป็นแนวทางให้กับผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้พัฒนาปรับปรุง ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษาคควรมุ่งเน้นการพัฒนาผู้สอนวิชาชีพ และการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพ อย่างไรก็ตามการศึกษาในอดีตที่เกี่ยวข้องกับผู้สอนบัญชียังมีน้อยมากทำให้การนำผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกันมาปรับใช้ได้บางส่วน และในการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ยังมีปัจจัยบางด้านที่ไม่ได้นำมาทดสอบความสัมพันธ์กับความพร้อมของครูบัญชี ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดของงานวิจัย

Thesis title	Factors Influencing the Readiness of an Accounting Lecturer in the Office of the Vocational Education Commission Toward ASEAN Economic Community
Author	Mrs. Nongkran Changsan
Major Program	Account
Academic Year	2014

ABSTRACT

The main objectives of this study were to investigate the level of readiness and factor influencing accounting teachers in government vocational colleges toward ASEAN Economic Community (AEC), to test the differences between groups of accounting teachers, and to test the relationship between factor influencing quality development of the teachers, and the readiness toward AEC.

Population of this study was 1,746 accounting teachers in government vocational colleges. The sample was 325 persons by using the simple random sampling. Using questionnaire collecting data, this study used descriptive analysis, Independent sample t-test, ANOVA, and multiple regression to analyze the data.

The findings showed that the readiness of accounting teachers toward AEC was in high level in every competencies expected language competency. There were significant differences about the readiness of accounting teachers in the groups of gender, age, and training time. Moreover, training time, teacher's competency, AEC knowledge, human resource development, technology skill, and language skill had influenced the readiness of accounting teachers toward AEC.

There were some contributions of this study. First, the results can guide the right direction for accounting teachers in government vocational colleges having teaching skill development toward AEC. Second, the study sheds the light for Thai government vocational colleges to develop its curriculum and teacher matching with AEC demands. However, the number of sample, and other factors influencing readiness of accounting teachers in government vocational colleges toward ASEAN can be mentioned as a limitation of this study.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์ ซึ่งได้กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดียิ่ง ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ดร.จิราภา ซาลาธารวัฒน์ และดร.กฤตวิไล ลิ้มอุสตันโน ที่ให้เกียรติในการเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และกรุณาให้คำชี้แนะอันเป็นประโยชน์ในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณ ครูและอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนเจ้าของผลงาน ตำราและเอกสารทางวิชาการทุกท่านที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาก่อให้เกิดแนวคิด จนมีงานวิจัยฉบับนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ – คุณแม่ ที่คอยส่งเสริมและสนับสนุนทางด้านการเรียนมาโดยตลอด และเป็นกำลังที่สำคัญยิ่ง จนสำเร็จการศึกษา คณาจารย์คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้องๆ ทุกคนที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ตลอดมาจนถึงทุกวันนี้

นงคราญ ช่างสาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(7)
กิตติกรรมประกาศ	(8)
สารบัญ	(9)
รายการตาราง	(11)
รายการภาพประกอบ	(14)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามของการวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตในการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	6
2.2 ทิศทางวิชาชีพบัญชีสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	11
2.3 ความรู้เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	14
2.4 แนวคิดวิชาชีพบัญชีกับครูบัญชี	17
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม	19
2.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	20
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
3.1 สมมติฐาน	31
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
3.3 แหล่งข้อมูล	41
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	44
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา	47
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	48
4.2 ระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	50
4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	57
4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	73
4.5 สรุปสมมติฐานการศึกษา	78
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	80
5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา	81
5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	89
5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา	89
5.4 การศึกษาในอนาคต	90
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	97
1. แบบสอบถาม	98
2. ผลการทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแบบสอบถาม	104
ประวัติผู้เขียน	108

รายการตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	48
4.2	การแสดงระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แต่ละด้าน	50
4.3	การแสดงระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสมรรถนะ	51
4.4	การแสดงระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับอาเซียน	52
4.5	การแสดงระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านภาษา	53
4.6	การแสดงระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการพัฒนาบุคลากร	54
4.7	การแสดงระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านหลักสูตร	55
4.8	การแสดงระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี	56
4.9	การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามเพศ	58
4.10	การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามอายุ	59
4.11	การแสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายกลุ่มของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนด้านหลักสูตร จำแนกตามอายุ	61

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.12	การแสดงความแตกต่างรายกลุ่มของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนด้านเทคโนโลยี จำแนกตามอายุ	61
4.13	การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามระดับการศึกษา	63
4.14	การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามหน้าที่	64
4.15	การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามประสบการณ์	65
4.16	การแสดงความแตกต่างรายกลุ่มของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านการพัฒนาบุคลากร	67
4.17	การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามการอบรม	68
4.18	การแสดงความแตกต่างรายกลุ่มของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนจำแนกตามการเข้ารับการอบรม ด้านสมรรถนะ	69
4.19	การแสดงความแตกต่างรายกลุ่มของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน จำแนกตามการเข้ารับการอบรม ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	70
4.20	การแสดงความแตกต่างรายกลุ่มของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน จำแนกตามการเข้ารับการอบรม ด้านภาษา	71

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.21	การแสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามการเข้ารับการอบรม ด้านการพัฒนาบุคลากร	72
4.22	การแสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจำแนกตามการเข้ารับการอบรม โดยรวม	73
4.23	การทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนบัญชี	74
4.24	การวิเคราะห์การถดถอยเพื่อพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมของผู้สอนบัญชี กับปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชี	75
4.25	สรุปสมมติฐานการศึกษา	78

รายการภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ตัวแบบของทฤษฎีความคาดหวัง	21
2.2 กรอบแนวคิดงานวิจัย	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศสมาชิกอาเซียนจำนวน 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา จะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ ASEAN Economic Community (AEC) เป็น 1 ใน 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน มีเป้าหมายหลัก เพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนภายในกลุ่ม AEC และสร้างอำนาจต่อรองทางการค้า การลงทุนกับประเทศนอกกลุ่ม AEC และมีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรี (free flow) ของสินค้า บริการ เงินทุน และแรงงานมีฝีมือ (องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, 2555) โดย 12 ธุรกิจแรกที่จะเปิดเสรี ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เกษตร ประมง ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอ ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์ไม้ อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ การท่องเที่ยว การบิน และโลจิสติกส์ (วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์, 2556) นอกจากนี้กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ยังมีการจัดทำกรอบข้อตกลงยอมรับร่วมในวิชาชีพแต่ละสาขา Mutual Recognition Agreement (MRA) โดยวิชาชีพที่สามารถเปิดเสรีได้ จำนวน 8 วิชาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล บัญชี วิศวกร สถาปนิก นักสำรวจ และ ท่องเที่ยว

สำหรับประเทศไทย การเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะได้รับประโยชน์ไม่น้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความพร้อมอย่างคึกของทุกภาคส่วน (ชิตารัตน์ โชคสุชาติ, 2553) ดังนั้นหน่วยงานต่าง ๆ ในภาครัฐ จึงได้มีการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น กระทรวงการต่างประเทศ ได้เสนอให้มีการจัดตั้งกลุ่มงานหรือส่วนงานที่รับผิดชอบประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตรง (ASEAN Unit) ในแต่ละหน่วยงาน มีการพัฒนาศักยภาพข้าราชการ ทั้งด้านการทำงานในเวทีระหว่างประเทศ และทักษะภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้าน มีการผลักดันการสร้างประชาคมอาเซียนให้อยู่ในวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ปรับโครงสร้างส่วนราชการ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน การเตรียมความพร้อมในภาคประชาชน มีการสร้างความตระหนักและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยผ่านกิจกรรมอาเซียนสัญจร โครงการสัมมนาครูต้นแบบสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน ค่ายยุวทูตอาเซียน จัดทำสื่อเผยแพร่การจัดตั้งเครือข่ายศูนย์อาเซียนศึกษาและหลักสูตรอาเซียนศึกษา ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ (คณะกรรมการเตรียมความพร้อมภาคการเกษตรสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2553)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งในปัจจุบันมีวิทยาลัยต่าง ๆทั้งสิ้น 421 วิทยาลัย จัดการศึกษาสายวิชาชีพ

ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ก็ได้มีการเตรียม การการบริหารจัดการอาชีวศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) คือ มุ่งมั่นในการบริหารการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน ให้มีสมรรถนะวิชาชีพก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2558 โดยมีกลยุทธ์หลัก ๆ คือ ให้ สถานศึกษาทุกแห่งเร่งรัดการสอนภาษาอังกฤษ มีการพัฒนาสื่อการสอน ตำราที่เป็นภาษาอังกฤษ ขยาย ความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ กลุ่มอาเซียน สร้างความตระหนักให้กับนักศึกษาและผู้บริหารเพื่อให้ เข้าใจการเป็นประชาคมอาเซียน มีการเปิดสอน English Program ในปีการศึกษา 2555 โดยคัดเลือก สถานศึกษาเปิดสอนประเภทวิชาละ 1 สาขา กำหนดคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาที่จบอาชีวศึกษา ได้แก่ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี ผ่านการฝึกงานจากสถานประกอบการในต่างประเทศอย่างน้อย 1 ภาคเรียน สามารถใช้เทคโนโลยี ในการสื่อสารและค้นคว้าข้อมูล มีความรู้ภาษาต่างประเทศ นอกเหนือ จากภาษาอังกฤษ อีก 1 ภาษา (อนันต์ งามสะอาด, 2555)

ภายใต้ความคาดหวัง ในการผลิตนักศึกษาที่จบอาชีวศึกษาให้มีคุณลักษณะพร้อม สำหรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปัจจัยหลักที่จะผลิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้ ได้แก่ ครูผู้สอนจะต้องมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านภาษา ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้าน ความรู้ในสาขาวิชาชีพ และมีความตระหนักและเข้าใจในการเป็นประชาคมอาเซียน (นพดล สุตันติ วณิชกุล, 2554) สาขาการบัญชี เป็นอีกหนึ่งสาขาที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ดำเนินการ เปิดสอน และเป็น 1 ใน 8 วิชาชีพที่สามารถเปิดเสรีได้ ในกลุ่มอาเซียน ดังนั้น ครูผู้สอนในสาขา การบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นอีกภาคส่วนที่ต้องมีการเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องโดยตรงในการผลิตนักศึกษาสาขา บัญชี เพื่อที่จะออกไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และทำงานในสาขาการบัญชี ไม่ว่าจะเป็นครูผู้สอน ผู้จัดทำบัญชี ผู้สอบบัญชี และอีกทั้งได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดสาระสำคัญไว้หลายประการ เช่น บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา การจัดตั้ง สถาบันการอาชีวศึกษา เป็นต้น วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อผลิตกำลังคน ในระดับปริญญาตรีทางเทคโนโลยีสายปฏิบัติการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาอุตสาหกรรม ในสาขาต่าง ๆ (เฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้, 2555) นอกจากนี้ ครูผู้สอนในสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษาบางส่วนยังเป็นผู้จัดทำบัญชี และผู้สอบบัญชี จึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพ เพื่อให้เป็นผู้มี คุณสมบัติพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในด้านต่างๆ อยู่ตลอดเวลา (ณัฐชา วัฒนวิไล, จุฑามน สิทธิผลวนิชกุล, 2555) การจัดการศึกษาในระดับ ปวช. และปวส. มีความหลากหลายและ แตกต่างกันในแต่ละสถานศึกษา อันเนื่องมาจากงบประมาณที่ได้รับ ความใกล้ชิดไกลของแหล่งความรู้ และการเข้าถึงแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทางวิชาชีพ ซึ่งผลกระทบที่ได้รับ คือ ความรู้ของผู้สอน ความทันสมัย

ทางวิชาการ (ปรกรณ์ เพ็ญภาคกุล, 2551) ในช่วงที่ผ่านมามีการขยายจำนวนสถานศึกษาอย่างรวดเร็วทำให้รัฐไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณด้านต่าง ๆ ได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ครูอาจารย์ บางส่วนยังขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะต้องรับภาระทั้งงานสอน และงานสนับสนุน (บรรเลง ศรีนิล, 2548) มีการปรับเปลี่ยนหมุนเวียนครูผู้สอนบ่อยครั้ง เนื่องจากในบางแห่งมีครูอัตราจ้างเข้ามาทำงานชั่วคราวแล้วลาออก เพราะไม่มีความมั่นคงในวิชาชีพ (วิทยากร เชียงกูล, 2552) และในปัจจุบันยังได้มีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards: IFRS) มาใช้ ทำให้ครูผู้สอนต้องติดตามความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยีตลอดเวลา และนอกจากนี้งานวิจัยที่มีอยู่ก็เป็นการศึกษาเฉพาะบุคคลากรที่เกี่ยวข้องกับสาขาการบัญชีเท่านั้น แต่ในส่วนของครูผู้สอนวิชาชีพบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเท่าที่ศึกษานั้น ยังไม่ปรากฏผลการวิจัย

ดังนั้น การศึกษาวิจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชี ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาของไทย ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีความสำคัญในการประเมินปัจจัยด้านข้อมูลบุคคล ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้สอน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งนี้ ครู อาจารย์ผู้สอนในสาขาการบัญชีจำเป็นต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนที่จะส่งผลกระทบต่อผู้เรียน และการทำงานในสาขาการบัญชีต่อไป

1.2 คำถามของการวิจัย

1. ผู้สอนวิชาชีพบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือไม่ ถ้ามี มีความพร้อมในระดับใด
2. มีความแตกต่างของระดับความพร้อมระหว่างกลุ่มผู้สอนวิชาชีพบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือไม่ อย่างไร
3. ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. ศึกษาความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. ทดสอบความแตกต่างของระดับความพร้อมระหว่างกลุ่มผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. ทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาจัดทำหลักสูตรในสาขาการบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการเตรียมความพร้อมของครูผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
4. เพื่อนำผลการวิจัยเสนอต่อผู้ที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลไปพัฒนาผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.5 ขอบเขตในการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

ศึกษาระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสมรรถนะที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. ด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 1,746 คน

3. ด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา ระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2556 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2558

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการสอนในสายวิชาชีพ สาขาการบัญชีของวิทยาลัยต่าง ๆ ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

2. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง หน่วยงาน หนึ่งในห้าหน่วยงานหลักของกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลงานการศึกษา ในด้านการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย วิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ 421 แห่ง (พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

3. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง การรวมตัวกันของกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ (อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา) โดยมีเป้าหมายเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน (องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, 2555)

4. ความพร้อม หมายถึง ความครบครัน หรือมีทุกอย่างครบถ้วนแล้ว (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 อ้างถึงใน นฤมล สุมรรคา, 2554)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพชั้น ในสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและสืบค้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.2 ทิศทางวิชาชีพบัญชีสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.3 ความรู้เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- 2.4 แนวคิดวิชาชีพบัญชีกับครูบัญชี
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม
- 2.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of South East Asian Nation หรือ ASEAN) ก่อตั้งขึ้น โดยปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2510 (ซึ่งถือเป็นวันสถาปนาอาเซียน) โดยสมาชิกผู้ก่อตั้งมี 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ในเวลาต่อมาได้มีประเทศต่าง ๆ เข้าเป็นสมาชิกเพิ่มเติม ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม (เป็นสมาชิกเมื่อ 7 มกราคม พ.ศ. 2527) เวียดนาม (วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2538) ลาว และพม่า (วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540) และกัมพูชา (เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2542) ตามลำดับ ทำให้ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกทั้งสิ้น 10 ประเทศ (กรมอาเซียน, 2556)

ตลอดช่วงระยะเวลากว่า 40 ปีที่ผ่านมา อาเซียนได้มีการพัฒนาการมาเป็นลำดับโดยเมื่อเริ่มก่อตั้งปี พ.ศ. 2510 สภาพแวดล้อมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความตึงเครียด เนื่องมาจากการเกิดสงครามเย็น ที่มีความขัดแย้งด้านอุดมการณ์ระหว่างประเทศที่สนับสนุนอุดมการณ์เสรีนิยม ประชาธิปไตยกับประเทศที่ยึดมั่นในอุดมการณ์สังคมนิยมคอมมิวนิสต์ และนอกจากนี้ยังมีความขัดแย้งด้านดินแดนระหว่างประเทศในภูมิภาค เช่น ความขัดแย้งระหว่าง มลายาและฟิลิปปินส์ ในการอ้างกรรมสิทธิ์เหนือดินแดนซาบาห์และซาราวัก รวมถึงการที่สิงคโปร์แยกตัวออกจากมลายา ทำให้หลายประเทศเริ่มพิจารณาถึงความจำเป็นในการร่วมมือกันระหว่างประเทศ (ณรงค์ โพธิ์พุกษานันท์, 2556)

ดร.ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้แทนของประเทศไทย ในขณะนั้น ได้มีบทบาทในการเดินทางไปเจรจาเพื่อลดความขัดแย้งในประเทศเพื่อนบ้านเหล่านี้ และได้เชิญให้รัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีก 4 ประเทศ คือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ มาร่วมกันหารือที่แหลมแท่น จ.ชลบุรี ทำให้นำไปสู่การลงนาม ในปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) หรือปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Declaration) ซึ่งถือเป็นคำประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันของบรรดาประเทศสมาชิก ที่จะกำหนดมาตรฐานในการอยู่ร่วมกัน อย่างที่ควรจะเป็น โดยมีสาระสำคัญ คือ กล่าวถึง การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก ในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ การเกษตร อุตสาหกรรม การคมนาคม รวมทั้งการยกระดับรายได้และความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

จากการที่ประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 5 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย ได้มีการลงนามในปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) หรือ ปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Declaration) กำหนดมาตรฐานในการอยู่ร่วมกัน ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกในด้านต่าง ๆ นั้น วัตถุประสงค์เริ่มแรก ก็คือ เพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเมื่อการค้าระหว่างประเทศ ในภูมิภาคต่าง ๆ มีแนวโน้มเกิดการค้ำมากขึ้น ทำให้ประเทศในกลุ่มอาเซียนได้มีการร่วมมือ ด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่างกันมากขึ้น ดังนั้น วัตถุประสงค์สำคัญที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียน มี 7 ประการ ได้แก่

1. ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริหาร
2. ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค
3. เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค
4. ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
5. ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย และส่งเสริม การศึกษาด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
6. เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า ตลอดจน ปรับปรุงการขนส่งและการคมนาคม
7. เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอก องค์การความร่วมมือแห่ง ภูมิภาคอื่น ๆ และองค์การระหว่างประเทศ (ณรงค์ โพธิ์พุกขานันท์, 2556)

จากวัตถุประสงค์ในปฏิญญาอาเซียน ดังกล่าว เหตุผลสำคัญ คือ ต้องการสร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มอำนาจในการต่อรองในระดับสากล เช่นเดียวกับประชาคมยุโรป หรือกลุ่ม

เมอร์เคอซู ของลาตินอเมริกา โดยอาเซียนมีประชากรรวมกันกว่า 600 ล้านคน ทำให้มีความสามารถในการแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ได้สูง ผู้นำอาเซียนจึงได้ร่วมมือกันจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community AC) ที่ประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Security Community หรือ ASC)

ความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมืองเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงจึงเป็นหนึ่งในสามเสาหลักที่มีเป้าหมาย คือ

1.1 ร่วมกันกำหนดกติกาและพัฒนาค่านิยมร่วมกัน โดยยึดหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายใน ได้มีการจัดทำสนธิสัญญาไมตรี และความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation หรือ TAC) เพื่อกำหนดหลักพื้นฐานในการร่วมมือกัน มีความเคารพในเอกราช การมีอำนาจอธิปไตย ปราศจากการแทรกแซงกิจการทั้งภายในและภายนอก แก้ไขปัญหาความขัดแย้งหรือข้อพิพาทโดยสันติวิธี

1.2 มีความเป็นเอกภาพ สงบสุขและแข็งแกร่ง และร่วมกันแก้ไขปัญหาคความมั่นคงและมีการพึ่งพาตนเอง มีปฏิญญากำหนดให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตแห่งสันติภาพ เสรีภาพและความเป็นกลาง (Zone of Peace, Freedom and Neutrality หรือ ZOPFAN) โดยมีการประกาศลงนามโดยรัฐมนตรีต่างประเทศของสมาชิกอาเซียน เมื่อปี พ.ศ. 2514 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เป็นการแสดงเจตนารมณ์ให้อาเซียนปราศจากแทรกแซงจากภายนอก ขยายความร่วมมือในทุกด้าน มีความแข็งแกร่ง เป็นปีกแผ่น และมีความใกล้ชิดสัมพันธ์กันระหว่างประเทศสมาชิก

1.3 มีปฏิสัมพันธ์กับประเทศนอกภูมิภาคอาเซียน และเพื่อให้ประชาคมการเมืองและความมั่นคงบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยการเพิ่มบทบาทของอาเซียนในเวทีโลกมีส่วนร่วมในการประชุม G20 อย่างต่อเนื่อง มีการประชุมระหว่างผู้นำอาเซียนกับเลขาธิการสหประชาชาติ จัดทำความเป็นหุ้นส่วนรอบด้านกับสหประชาชาติ (ASEAN-UP Comprehensive Partnership) และนอกจากนี้ ผู้นำอาเซียนได้ลงนาม Bali Declaration on the ASEAN Community in the Global Community of Nations (Bali Concord III) เพื่อแสดงเจตนารมณ์ในการมีบทบาทสร้างสรรค์ในเวทีโลก

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) กำหนด

วัตถุประสงค์ตามวิสัยทัศน์อาเซียน ที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่งและสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้ โดย

2.1 มุ่งให้เกิดการไหลเวียนอย่างเสรี (Free Flow) ของสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการลดปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายในปี พ.ศ. 2558

2.2 มุ่งที่จะจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิตเดียว (Single Market and Production Base) โดยจะริเริ่มกลไกและมาตรการใหม่ ๆ ในการปฏิบัติตามข้อริเริ่มทางเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว

2.3 ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน (กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม หรือ CLMV) เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนาและช่วยให้ประเทศเหล่านี้เข้าร่วมในกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน

2.4 ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค ตลาดการเงิน และตลาดเงินทุน การประกันภัยและภาษีอากร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม กรอบความร่วมมือด้านกฎหมาย การพัฒนาความร่วมมือด้านการเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือ

มีการจัดทำกรอบความตกลงว่าด้วยการรวมกลุ่มสินค้าและบริการ 11 สาขา (Framework Agreement for the Integration of the Priority Sectors) โดยกำหนดให้ประเทศสมาชิกรับผิดชอบในการจัดทำ Roadmap ในแต่ละสาขา ได้แก่ 1) ไทย สาขาการท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ 2) พม่า สาขาเกษตรและประมง 3) อินโดนีเซีย สาขายานยนต์และผลิตภัณฑ์ไม้ 4) มาเลเซีย สาขาผลิตภัณฑ์ยางและสิ่งทอ 5) ฟิลิปปินส์ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ 6) ประเทศสิงคโปร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการด้านสุขภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเสรีการค้า สินค้าบริการ การลงทุน ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อาเซียนจึงได้มีการลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area-AFTA) หรือ อาฟตา ใน ปี พ.ศ.2535 ที่ประเทศสิงคโปร์ โดยเป็นกลุ่มประเทศที่มีวัตถุประสงค์ มีผลผลิตทางการเกษตรอย่างสมบูรณ์ มีสินค้าอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพใกล้เคียงกับที่ผลิตได้ในส่วนต่าง ๆ ของโลก มีการตกลงที่จะขายสินค้านี้ระหว่างกันอย่างเสรี ยกเว้นสินค้าเกษตร เพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกัน ส่งเสริมการค้าภายในอาเซียนให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น ลดต้นทุนการผลิตสินค้า และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ มีการจัดตั้งเขตลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area-AIA) ในปี พ.ศ. 2538 ที่กรุงเทพฯ เพื่อเสริมสร้างให้อาเซียนเป็นเขตการลงทุนเสรีที่มีศักยภาพโดยครอบคลุมการลงทุนในอุตสาหกรรม 5 สาขา คือ สาขาอุตสาหกรรมการผลิต เกษตร ประมง ป่าไม้ และเหมืองแร่ และภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับ 5 สาขา การผลิตดังกล่าว มีการจัดทำ “ความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน” (Initiative for ASEAN Integration หรือ IAI) เพื่อลดช่องว่างด้านการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศ กับสมาชิกใหม่ของอาเซียน 4 ประเทศ รวมทั้งส่งเสริมความสามารถของประเทศใหม่ในกลุ่มอาเซียน 4 ประเทศ คือ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ลดปัญหาความยากจนยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรให้มีคุณภาพทัดเทียมกันกับประเทศในกลุ่มอาเซียน

3. ประชาคมสังคม วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community หรือ ASCC) เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ความร่วมมือเฉพาะด้าน” คือ ความร่วมมือด้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่ด้านการเมือง และเศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปันกันมีความเป็นอยู่ที่ดี มีการพัฒนาในทุกด้าน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เน้นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจระหว่างประเทศ และเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์ มรดกทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระดับภูมิภาคร่วมกัน โดยมีแผนปฏิบัติการเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรม อาเซียน (ASEAN Socio Cultural Community-ASCC) ได้กำหนดกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่

3.1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development) ให้มีความสำคัญกับการศึกษา การลงทุนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ พัฒนาทักษะในการทำงานของสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

3.2 การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection) ให้มีความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความยากจน จัดระบบความปลอดภัยทางสังคม ส่งเสริมความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การดูแลสุขภาพ ควบคุมโรคติดต่อ แก้ไขปัญหายาเสพติด เตรียมพร้อมสำหรับภัยพิบัติต่างๆ

3.3 สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights) ส่งเสริมคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

3.4 ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Ensuring Environmental Sustainability) การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม ป้องกันปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน ส่งเสริมเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม มาตรฐานการดำรงชีวิตในเขตเมือง การใช้ทรัพยากรชายฝั่ง และทางทะเล ส่งเสริมการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

3.5 การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building ASEAN Identity) สร้างความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน และความรู้สึกของการเป็นประชากรในประชาคม ส่งเสริมอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมของอาเซียน

3.6 การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap) มีการจัดทำความร่วมมือในรูปแบบของความตกลงในระดับต่างๆ โครงการร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศภายนอกภูมิภาค (กรมอาเซียน, 2556)

2.2 ทิศทางวิชาชีพบัญชีสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีใน 5 ภาค ได้แก่ สินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมือ การเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน จะเกิดขึ้นอย่างเต็มรูปแบบในปี พ.ศ.2558 การเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญหรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรีถือเป็นการขับเคลื่อนกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนที่สำคัญ โดยกลุ่มสมาชิกอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกันในเรื่องคุณสมบัติหรือมาตรฐานในแต่ละวิชาชีพ หรือ Mutual Recognition Arrangements: MRAs เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพหรือแรงงานเชี่ยวชาญได้อย่างเสรี ปัจจุบันมีข้อตกลงยอมรับร่วมกันในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียน (MRAs) ทั้งหมด 8 สาขา คือ แพทย์ (Medical Practitioners) ทันตแพทย์ (Dental Practitioners) พยาบาล (Nursing Services) สถาปัตยกรรม (Architectural Services) การสำรวจ (Surveying Qualifications) นักบัญชี (Accountancy Services) วิศวกรรม (Engineering Services) และการท่องเที่ยว (Touring Service) ส่วนสาขาอื่นๆ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ซึ่งนักวิชาชีพดังกล่าว หากมีความสามารถ และมีคุณสมบัติผ่านตามเงื่อนไขของแต่ละประเทศกำหนด ก็จะสามารถไปทำงานในกลุ่มสมาชิกอาเซียนได้อย่างเสรี

สาขาบัญชี เป็นบริการประเภทหนึ่ง ที่มีข้อตกลงยอมรับร่วมกันในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียน (MRAs) มีหลักการ คือ การกำหนดแนวทางเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการเจรจา MRA ด้านบัญชีในอนาคตของอาเซียน โดยกำหนดหลักเกณฑ์การยอมรับบริการวิชาชีพบัญชีภายใต้กรอบข้อตกลง ในด้านการศึกษา ว่านักบัญชีอาชีพ (Practicing Professional Accountant: PPA) ต้องได้รับการศึกษาตามเงื่อนไขที่มีผลบังคับใช้ในประเทศนั้น การมีใบอนุญาตอื่น ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักบัญชีอาชีพ (PPA) ที่จะประกอบวิชาชีพ การแสดงให้เห็นว่ามีความสามารถที่จะประกอบวิชาชีพ รวมทั้งต้องมีประสบการณ์ตามที่ประเทศนั้นต้องการ (บรรจงจิตต์ อังศุสิงห์, 2555) และควรที่จะนำมาตรฐานและแนวทางของสภาวิชาชีพบัญชีนานาชาติ (International Federation of Accountants: IFAC) มาใช้ในการกำหนดความสามารถด้านวิชาชีพและคุณสมบัติต่าง ๆ สำหรับการประกอบวิชาชีพบัญชีของประเทศนั้น ๆ (สำนักบัญชีธุรกิจ, 2555 อ้างถึงใน สุรางค์รัตน์ แสงศรี และชิติพัทธ์ ชิตสกุล, 2555) ทั้งนี้เพื่อ เปิดโอกาสให้นักบัญชีที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนักบัญชีในประเทศอาเซียนอื่นได้ โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้นๆ ด้วย สำหรับประเทศไทย คือ สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งกฎหมายของไทยที่เกี่ยวข้องกับบริการด้านบัญชี ได้แก่ พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.2547 ซึ่งกำหนดคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสอบบัญชี และด้านการทำบัญชี พระราชบัญญัติวิชาชีพการบัญชี พ.ศ.2543

เป็นการกำหนดคุณสมบัติของผู้ทำบัญชีของห้างหุ้นส่วนที่จดทะเบียน บริษัทจำกัด และผู้ทำบัญชีของบริษัทประเภทอื่นๆ

สำหรับการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยซึ่งเป็นสมาชิกสหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ (International Federation of Accountants: IFAC) ต่อการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในส่วนของสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ปรับเลขมาตรฐานบัญชี ให้สอดคล้องกับ IFRS และอยู่ระหว่างการนำมาตรฐานรายงานทางการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศมาใช้อย่างเต็มรูปแบบ ออกมาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อบรรเทาภาระของกิจการที่ยังไม่พร้อมที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน รวมทั้งจัดทำแนวปฏิบัติงานสอบบัญชี เพื่อให้พร้อมต่อการปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการสอบบัญชีฉบับใหม่ สำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี ก็ต้องมีการเพิ่มการลงทุนด้านโปรแกรมบัญชี เพื่อใช้ในการจัดทำและสอบบัญชี อบรมพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้สอบบัญชี เน้นการให้บริการที่มีลักษณะที่เป็นการเฉพาะมากขึ้น มีการแข่งขันในด้านค่าธรรมเนียม โดยเสนอบริการที่ถูกกว่า คุณภาพที่ดีเยี่ยมหรือดีกว่า มีการขยายขนาดของสำนักงานเพื่อดึงดูดลูกค้าที่เป็นธุรกิจขนาดใหญ่และบริษัทข้ามชาติ (บรรจงจิตต์ อังศุสิงห์, 2555)

ในส่วนของนักบัญชีไทยจะต้องเรียนรู้มาตรฐานการบัญชี คือ มาตรฐานการบัญชี และมาตรฐานรายงานการเงิน IFRS มีการเรียนรู้ในด้านประมวลรัษฎากร มีความรู้ในด้านภาษาอังกฤษ (คงคา ทิพย์ศิริ, 2556) และจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถอย่างนักบัญชีมืออาชีพ ตามที่สหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ (International Federation of Accountants: IFAC) ซึ่งเป็นองค์กรทางวิชาชีพบัญชีที่มีบทบาทในการพัฒนาและส่งเสริมเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีในระดับสากลให้มีความสอดคล้องสามารถให้บริการทางวิชาชีพที่มีคุณภาพในเกณฑ์เดียวกัน โดยมีคณะกรรมการการศึกษาของ IFAC ได้กำหนดทักษะของนักบัญชีไว้ในมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับนักวิชาชีพบัญชี (International Education Standards for Professional Accountants: IES) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักวิชาชีพบัญชีให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพบัญชี รวมทั้งจรรยาบรรณของนักวิชาชีพบัญชี ปัจจุบันมีทั้งหมด 8 ฉบับ คือ IES 1 – IES 8 (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2551) ดังนี้

IES 1: มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศฉบับที่ 1 “ข้อกำหนดเพื่อเข้าสู่โปรแกรมการศึกษาทางวิชาชีพบัญชี” (Entry Requirements to a Program of Professional Accounting Education) ประกาศ ใช้ เมื่อ 1 มกราคม พ.ศ. 2548 มาตรฐานฉบับนี้กำหนดคุณสมบัติให้นักบัญชีต้องสำเร็จการศึกษาทางด้านบัญชีขั้นต่ำ ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการจัดเนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตรการบัญชี เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้มีความรู้ และความสามารถในด้านบัญชี

IES 2: มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศฉบับที่ 2 “หลักสูตรการศึกษาวิชาชีพบัญชี” (Content of Professional Accounting Education Programs) (International Federation of Accountants, 2008: Online) ประกาศใช้เมื่อ 1 มกราคม พ.ศ. 2547 มาตรฐานฉบับนี้กำหนดหลักสูตรการศึกษาสำหรับนักวิชาชีพบัญชี ซึ่งต้องมีสาระสำคัญครอบคลุม 3 หัวข้อ 1) เกี่ยวกับการบัญชี การเงิน และที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ภาษีอากร ธุรกิจ และกฎหมาย 2) เกี่ยวกับองค์กรและธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย วิชาเศรษฐศาสตร์ สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ การบริหารองค์กร การตลาด เป็นต้น 3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย วิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ประเมินและผู้ออกแบบระบบสารสนเทศ เป็นต้น

IES 3: มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศฉบับที่ 3 “ทักษะทางวิชาชีพบัญชี” (Professional Skills) มาตรฐานฉบับนี้ระบุว่า นักบัญชีต้องมีทักษะ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะทางปัญญา (Intellectual Skills) จะทำให้นักวิชาชีพบัญชีสามารถแก้ไขปัญหา ตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ทักษะด้านเทคนิค และปฏิบัติหน้าที่ (Technical and Functional Skills) ประกอบด้วย ทักษะโดยทั่วไปและทักษะที่เฉพาะเจาะจงกับนักบัญชี 3) ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล (Personal Skills) ซึ่งเกี่ยวข้องกับทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จะช่วยให้เพิ่มความสามารถในการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองได้ 4) ทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร (Interpersonal and Communication Skills) จะช่วยให้นักบัญชีมีอาชีพปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลอื่นในองค์กรได้ 5) ทักษะการบริหารองค์กรและการจัดการทางธุรกิจ (Organization and Business Management Skills) เพื่อกระตุ้นและพัฒนาบุคลากร มีภาวะความเป็นผู้นำ พิจารณาและตัดสินใจอย่างผู้มีวิชาชีพ

IES 4: มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศฉบับที่ 4 “ค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ” (Professional Values, Ethics and Attitudes) กำหนดให้นักบัญชีต้องมีจรรยาบรรณ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ เช่น มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ

IES 5: มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศฉบับที่ 5 “ข้อกำหนดด้านประสบการณ์การทำงานจริง” (Practical Experience Requirements for Aspiring Professional Accountants) กำหนดให้นักบัญชีต้องมีการสะสมประสบการณ์ ระยะเวลาในการทำงานเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ

IES 6: มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศฉบับที่ 6 “การวัดผลขีดความสามารถและสมรรถนะ” (Assessment of Professional Capabilities and Competence) กำหนดให้นักบัญชีต้องผ่านการประเมินความสามารถทางวิชาชีพ เพื่อแสดงความสามารถในการประกอบวิชาชีพของนักบัญชี

IES 7: มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศฉบับที่ 7 “การพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพ” (Continuing Professional Development) ได้กำหนดให้นักวิชาชีพบัญชีมีหน้าที่ต้อง พัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ทำหน้าที่เป็นนักวิชาชีพบัญชี

IES 8: มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศฉบับที่ 8 “ข้อกำหนดด้านสมรรถนะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี” (Competence Requirement for Audit Professionals) ได้กำหนดคุณสมบัติของนักบัญชีว่าต้องมีความรู้ในการสอบบัญชี ข้อมูลทางการเงิน บัญชีในระดับสูง รวมทั้งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ดังนั้น นักบัญชีจะต้องมีความรอบรู้ในหลายด้านเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเมื่อเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน รวมทั้งต้องมีการพัฒนาตนเอง ติดตามข่าวสารในด้านต่าง ๆ ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดคุณภาพในการทำงาน และเพิ่มมูลค่าให้กับตนเองต่อไป

2.3 ความรู้เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การจัดการศึกษาสายวิชาชีพ เริ่มมีขึ้นตั้งแต่สมัยที่ประเทศไทย เริ่มมีอาชีพด้านหัตถกรรม นอกเหนือจากอาชีพด้านการเกษตร เริ่มจัดเป็นการศึกษาพิเศษขึ้น ในปี พ.ศ. 2441 โดยเรียนวิชาเฉพาะ เพื่อให้เกิดความชำนาญในด้านนั้น ๆ และในปี พ.ศ. 2452 ได้จัดระบบการเรียนการสอน ออกเป็น 2 ประเภท คือ โรงเรียนสามัญศึกษา ซึ่งจัดการเรียนการสอนเฉพาะวิชาในสายสามัญ และอีกประเภทคือ โรงเรียนวิสามัญศึกษา จัดการสอนเพื่อให้ผู้เรียนนำไปประกอบอาชีพได้ เช่น ด้านภาษาอังกฤษ ด้านพาณิชยกรรม เป็นต้น ในปี พ.ศ. 2453 ได้จัดตั้งโรงเรียนพาณิชยกรรมที่วัดมหาพฤฒาราม ซึ่งถือว่าเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาแห่งแรก และในปี พ.ศ. 2456 จัดตั้ง โรงเรียนเพาะช่าง ในปี พ.ศ. 2460 จัดตั้ง โรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรม และในปี พ.ศ. 2479 ได้ปรากฏคำว่า “อาชีวศึกษา” เป็นครั้งแรกในการจัดการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือ อาชีวศึกษา ชั้นต้น ชั้นกลาง และชั้นสูง รับนักเรียนจากโรงเรียนสามัญศึกษาในทุกระดับ ปี พ.ศ. 2481 มีพระราชกฤษฎีกา จัดวางระเบียบราชการในสังกัดกระทรวงธรรมการ ให้จัดตั้งกรมใหม่ขึ้น 2 กรม คือ กรมสามัญศึกษา มีหน้าที่จัดการศึกษาสายสามัญ และกรมวิชาการ มีหน้าที่จัดการศึกษาสายอาชีพ โดยกองอาชีวศึกษา มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดโรงเรียนอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2484 ได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม กระทรวงธรรมการ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น กระทรวงศึกษาธิการ และเปลี่ยนกรมวิชาการเป็นกรมอาชีวศึกษา แบ่งส่วนราชการออกเป็น 3 กอง คือ สำนักงานเลขาธิการกรม กองโรงเรียน ทำหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินการโรงเรียนอาชีวศึกษา และกองวิชาการ ทำหน้าที่เกี่ยวกับหลักสูตรแบบเรียน ทะเบียน การสอบไล่ และการออกประกาศนียบัตร ปี พ.ศ. 2495 ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการในกรมอาชีวศึกษา แบ่ง

ส่วนราชการออกเป็น 7 กอง คือ สำนักงานเลขาธิการกรม กองโรงเรียนการช่าง กองโรงเรียนพาณิชย์ และอุตสาหกรรม กองโรงเรียนเกษตรกรรม กองวิทยาลัยเทคนิค กองส่งเสริมอาชีพ และกองออกแบบ และก่อสร้าง มีการจัดตั้ง วิทยาลัยเทคนิคหลัก 4 แห่งทั่วประเทศ คือ วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ - สงขลา วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ-นครราชสีมา และวิทยาลัยเทคนิคภาคเหนือ-เชียงใหม่ ต่อมาได้เปลี่ยนแปลงกองวิทยาลัยและกองโรงเรียน เป็น กองวิทยาลัยเกษตรกรรม กองวิทยาลัยเทคนิค กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา มีการประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2524 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2527 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค พ.ศ.2527 มีการจัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพขึ้นในพื้นที่ต่างๆ มีการพัฒนาอาชีวศึกษาทวิภาคี โดยได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ เช่น เดนมาร์ก ออสเตรเลีย อังกฤษ ในด้านการเกษตร และอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้านอาชีวศึกษาปี พ.ศ.2533 ได้ประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.)

จากการที่ การอาชีวศึกษามีวัตถุประสงค์ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพไปสู่ท้องถิ่น สนับสนุนการพัฒนาชนบท เพื่อผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพในระดับช่างกึ่งฝีมือ และช่างเทคนิค ให้ตรงกับความต้องการของตลาด แรงงาน และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล จึงได้มีการจัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพในระดับอำเภอเพิ่มมากขึ้น จัดตั้งวิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวรวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิชาชีพในระดับปริญญาตรี อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรพิเศษ และในปี พ.ศ. 2546 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้จัดตั้งเป็นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 421 แห่ง ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิค 120 แห่ง วิทยาลัยอาชีวศึกษา 37 แห่ง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี 43 แห่ง วิทยาลัยสารพัดช่าง 52 แห่ง วิทยาลัยการอาชีพ 137 แห่ง วิทยาลัยพัฒนวิชาการ 5 แห่ง วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการต่อเรือ 3 แห่ง วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม 2 แห่ง วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว 3 แห่ง วิทยาลัยประมง 4 แห่ง กาญจนภิเษกวิทยาลัยช่างทองหลวง 1 แห่ง วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ 12 แห่ง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ 1 แห่ง วิทยาลัยการอาชีวศึกษา 1 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2556) (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ขึ้น เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาต่าง ๆ ที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน จัดอาชีวศึกษาเฉพาะทาง เช่น ปีโตรเคมี การสร้างเขตรุ่นใหม่ คริวไทยสู่ครัวโลก ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนวิชาชีพที่มีการตกลงใน

การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีในสาขาที่มีการเปิดการเรียนการสอน เช่น การสำรวจ การบัญชี เป็นต้น โดยการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา มีการพัฒนาระบบการเรียนการสอน ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน สนับสนุนความพร้อมในด้านอุปกรณ์เครื่องมือ ยกกระดับผู้เรียน เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการแข่งขันในสมรรถนะหลัก และสมรรถนะการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ โดยใช้การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-net) การประเมินด้านมาตรฐานวิชาชีพ และการประเมินระดับห้องเรียน ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัย ความสามารถด้านนวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ มีการเตรียมผู้เรียนเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเพิ่มจำนวนสถานศึกษา English Program (EP) Mini English Program (MEP) ทุกจังหวัด ใช้หลักสูตร/สื่อต่างประเทศ สนับสนุนการฝึกงานต่างประเทศ ยกกระดับทักษะด้านภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คู่ค้า จัดระบบสถานศึกษาดั้งเดิมที่มีการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นภาษาอังกฤษ (Sister School) ทุกประเทศใน ASEAN (อนันท์ งามสะอาด, 2556)

จากนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ข้างต้น นายเสริมศักดิ์ พงษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบนโยบายและบรรยายพิเศษ เรื่อง “การพัฒนาอาชีวศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ในการประชุมผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั่วประเทศสำหรับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2556 ควรเตรียมการรองรับในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ด้านสมรรถนะ เพื่อยกระดับมาตรฐานของผู้เรียนให้เป็นแรงงาน
2. ด้านภาษาปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนอย่างจริงจังเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถทางด้านภาษา
3. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน จัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของอาเซียน รู้ถึงจุดแข็งจุดอ่อน และวัฒนธรรมความเป็นมาของแต่ละประเทศ
4. ด้านการพัฒนาบุคลากร ส่งเสริมและพัฒนาให้บุคลากรมีสมรรถนะสากล
5. ด้านการพัฒนาหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรเพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาจากกลุ่มประเทศมาเรียน
6. ด้านเทคโนโลยี สนับสนุนให้มีเทคโนโลยีทางการศึกษา มีการสร้างเครือข่ายฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้น ผู้สอนในวิชาการบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจำนวน ด้วยการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างแท้จริงของผู้สอนวิชาบัญชี เนื่องจากสาขาการบัญชีเป็น 1 ใน 8 วิชาชีพเสรี ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทบาทและหน้าที่ของผู้สอนมีความสำคัญต่อการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงสังคม กล่าวคือ ถ้าครูมีความพร้อมก็จะส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน หากครูผู้สอนมีศักยภาพ ความสามารถและ ทুমุ่เตแรงกายแรงใจอย่างเต็มที่แล้วก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตามไปด้วย (กรรณิการ์ สุวรรณศรี, 2555) จากวิจัยในหลายเรื่องพบว่าในภาพรวมครูผู้สอนยังคงมีความพร้อมส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย (นพดล สุตันตวิณชัยกุล, 2554) ซึ่งยังไม่ได้มีการระบุดลงไปในสาขา ทั้งนี้ในการเตรียมความพร้อม นอกจากจะเกิดจากสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดแล้ว ในส่วนตัวครูก็ต้องมีการตระหนักในการเร่งพัฒนา ตนเองเพื่อเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเข้ามาในอีก 2 ปีข้างหน้า ดังนั้น การศึกษาถึงความ พร้อมของผู้สอนในวิชาการบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ครั้งนี้ จะ ได้ทราบผล อย่างชัดเจนว่า จะตอบสนองในหลักการสำหรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้หรือไม่ อย่างไร

2.4 แนวคิดวิชาชีพบัญชีกับครูบัญชี

“ครู” เป็นบุคลากรวิชาชีพที่ทำหน้าหลักทางด้านการศึกษาด้านการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน” (วันทนิย์ อัมระนันท์, 2551) และจากข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554 มีข้อความที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะพึงประสงค์ของครู 3 หมวด คือ

หมวด 1 มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ข้อ 5 ผู้ประกอบ วิชาชีพครู ต้องมีคุณวุฒิ ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือเทียบเท่าหรือคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีความรู้ดังต่อไปนี้ 1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การจัดการเรียนรู้ 4) จิตวิทยาสำหรับครู 5) การวัดและประเมินผลการศึกษา 6) การบริหารจัดการในห้องเรียน 7) การวิจัย การศึกษา 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ 9) ความเป็นครู

หมวด 2 มาตรฐานการปฏิบัติงาน ข้อ 10 ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องปฏิบัติตาม มาตรฐานการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้ 1) ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่ เสมอ 2) ตัดสินใจ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน 3) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้ เต็มตามศักยภาพ 4) พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง 5) พัฒนาสื่อการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ 6) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน 7) รายงาน ผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ 8) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน 9) ร่วมมือ กับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ 10) ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ 11) แสวงหา และใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา และ 12) สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

หมวด 3 จรรยาบรรณของวิชาชีพ ข้อ 13 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติตน ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ และแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ส่วนที่ 1 จรรยาบรรณต่อตนเอง ข้อ 14 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาดตนเองด้านวิชาชีพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาการด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ ส่วนที่ 2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ข้อ 15 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ ส่วนที่ 3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ข้อ 16 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดย เสมอหน้า ข้อ 17 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้แก่ศิษย์ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ และข้อ 18 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งกาย วาจา และจิตใจ

จากข้อบังคับคุรุสภาและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของครูดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าหน้าที่หลักๆ ของครูผู้สอน คือ จัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อให้เป็นแบบอย่างกับผู้เรียน และพัฒนาตนเองในด้านวิชาชีพอยู่ตลอดเวลา

“ครูบัญชี” เป็นบุคลากรทางวิชาชีพที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนในสาขาการบัญชี เพื่อสร้างนักบัญชี ที่สามารถจัดทำข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และประยุกต์ความรู้ให้ทันกับเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น ครูบัญชีจึงต้องพัฒนาความรู้ทางด้านบัญชีให้ทันสมัยอยู่เสมอ (ทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ, 2552) ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี พ.ศ. 2553 ได้กล่าวถึงลักษณะของสาขาวิชาบัญชีว่า “สาขาวิชาการบัญชีมีความเป็นศาสตร์และศิลป์อยู่ด้วยกัน” เนื้อหาสาระครอบคลุมทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ มีความเป็นสากล เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ มีลักษณะเป็นพหุวิทยาการ การศึกษาสาขาวิชาการบัญชีจึงเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีความรอบรู้ในศาสตร์และความสามารถทางวิชาชีพบัญชีตามมาตรฐานสากล รวมทั้งศาสตร์อื่นที่สัมพันธ์กัน โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านความรู้ ทักษะทางวิชาชีพ คุณค่าแห่งวิชาชีพ จริยธรรมและทัศนคติ ขอบเขตองค์ความรู้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน 1) ความรู้ด้านการบัญชี การเงิน และด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง 2) ความรู้ด้านองค์กรและธุรกิจ 3) ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการประยุกต์ใช้ความรู้ในทางปฏิบัติในสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ทั้งนี้แนวทางในการจัดขอบเขตองค์ความรู้ของสาขาวิชาการบัญชี พิจารณาตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี” (กานดาวรรณ แก้วผาน, 2555) และในทักษะที่จำเป็นต่อวิชาชีพบัญชีก็ได้มีการสอดแทรกในรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรการเรียนการสอนในสาขาบัญชี เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางด้านวิชาชีพ รวมทั้งครูผู้สอนต้องฝึกฝนตนเองเพื่อให้เกิดทักษะในด้านต่าง ๆ Pefinanco,

Erlinda C. (2009) ผู้อำนวยการ SEAMEO INNOTECH (อ้างใน วรรณิการ์ สุวรรณศรี, 2556) กล่าวว่า ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นบุคคลที่มีทักษะหลายด้าน (Multi-skilled) ทักษะการสื่อสาร และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี (Communication and Relational Skills) การคิดเชิงวิพากษ์และการคิดอย่างเป็นระบบ ฝึกการให้เหตุผลในการทำความเข้าใจและการสร้างทางเลือกที่ซับซ้อน มีทักษะการอ่าน เขียนสื่อ การวิเคราะห์ การเข้าถึงการจัดการบูรณาการ การประเมินและจัดทำข้อมูลในรูปแบบและสื่อที่หลากหลาย (คเชนทร์ กองพิลา อ้างถึงใน วรรณิการ์ สุวรรณศรี, 2556) ทักษะและความสามารถของครูจึงควรมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา (พศิน แดงจวง, 2554: 54) แต่ทักษะเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ต้องมีการฝึกฝนตนเอง โดยมีระยะเวลาและประสบการณ์ที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน รวมทั้งต้องมีการเรียนรู้พัฒนาตนเองอยู่ ตลอดเวลา เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ สุรีย์ ธรรมปรัชญา (2551) กล่าวถึงลักษณะครูดี มีคุณภาพ คือ ต้องปฏิบัติตนให้เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเรียนรู้จากตำรา สิ่งแวดล้อม เพื่อนครู นักเรียน ชุมชน และสื่อมวลชน ตลอดทั้งคิดไตร่ตรองงานที่ทำแล้ว เพื่อหาทางปรับปรุงตนเองให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Pefinanco, Erlinda C. (2009) ที่กล่าวไว้ว่า ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นบุคคลที่รักการเรียนรู้และเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต (Learning and A Lifelong Learner)

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม

คำว่า “พร้อม” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายไว้เป็นคำวิเศษณ์ มีความหมายว่า ครบถ้วน ส่วนคำว่า “ความพร้อม” เป็นคำนาม มีความหมายว่า ความครบครัน หรือมีทุกอย่างครบแล้ว “ความพร้อม” เป็นคำแสดงกิริยาร่วมในเวลาเดียวกัน (นฤมล สุพรรณกา, 2554 : 6) ความพร้อม คือ การที่บุคคลได้มีการเตรียมตัวเพื่อกระทำการกิจกรรมบางอย่างให้สำเร็จตามเป้าหมาย อย่างเต็มใจและกระตือรือร้น (Sinclair and Hanks, 1987, 1995) มีองค์ประกอบหลักอยู่ สองด้าน คือ ด้านความสามารถ (Ability) ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และประสบการณ์ อีกด้าน คือ ความเต็มใจ (Willingness) ประกอบด้วย การให้คำมั่นสัญญา หรือ ความผูกพัน แรงจูงใจในการทำงาน และความมั่นคง (Hersey and Blanchard อ้างถึงใน นฤมล สุพรรณกา, 2554 : 7) Downing และ Thackrey ได้แบ่งองค์ประกอบของความพร้อมออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. องค์ประกอบทางกายภาพ ได้แก่ การบรรลุวุฒิภาวะด้านร่างกาย
2. องค์ประกอบด้านสติปัญญา ได้แก่ ความพร้อมด้านความสามารถในการรับรู้ในการคิดอย่างมีเหตุผล
3. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสบการณ์ด้านสังคม สภาพแวดล้อม

4. องค์ประกอบด้านอารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ ได้แก่ ความมั่นคงทางอารมณ์ จากแนวความคิดเกี่ยวกับความพร้อม สรุปได้ว่าความพร้อมจะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลได้มีการเตรียมตัวในทุก ๆ ด้าน โดยอาศัยความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ เพื่อให้สิ่งที่ปฏิบัติเกิดผลสำเร็จ ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจ ดังนั้นความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพครู ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะเกิดขึ้นได้ต้องมีการเตรียมตัวในทุก ๆ ด้าน และต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพครูในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะได้ทำการศึกษาต่อไป

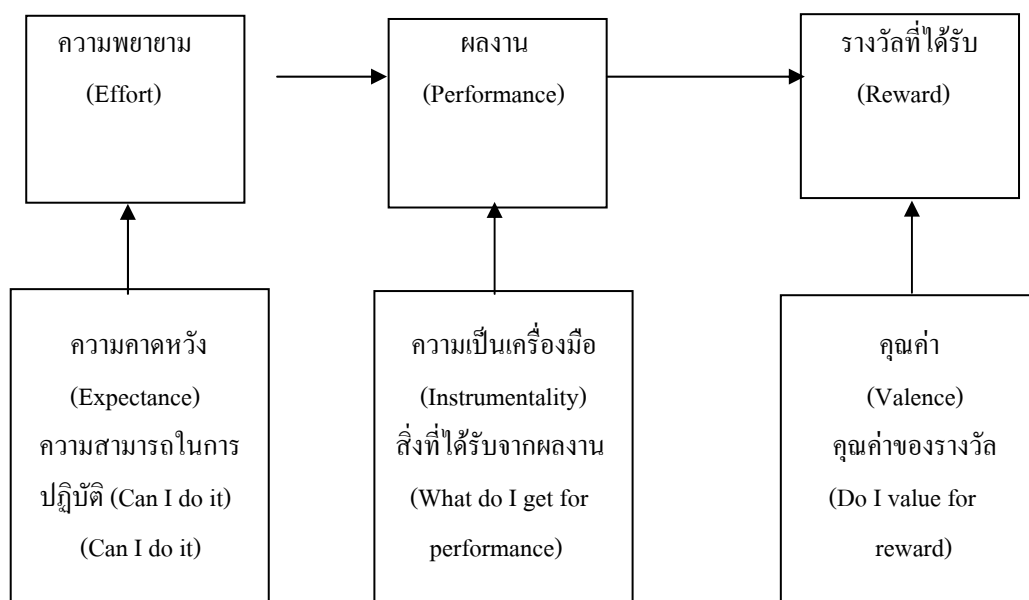
2.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีความคาดหวังถูกใช้ในการอธิบายการศึกษานี้ เนื่องจากทฤษฎีนี้ที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด ซึ่งอธิบายความคาดหวังว่าเป็นความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นได้ หากได้รับรู้ถึงคุณค่าของผลที่จะได้รับจากความพยายาม (หลุยส์ จำปาเทศ, 2535 อ้างถึงใน พรพิมล ธิยา, คุณากร คุณาสวัสดิ์, จารุณี ปัญญวนิช และเมทินี ทนงกิจ, 2555: 6) ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom ได้รับการพัฒนาโดยเสนอแนว ความคิดว่า บุคคลจะได้รับการกระตุ้นให้กระทำการซึ่งสามารถบรรลุเป้าหมายได้ ถ้าเชื่อในคุณค่าตามเป้าหมาย และเห็นว่าจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้ ทฤษฎี Vroom และการปฏิบัติ สิ่งที่น่าสนใจของทฤษฎีนี้ คือ การเห็นถึงความสำคัญและความต้องการเฉพาะบุคคล และการจูงใจให้เหมาะสม และเข้ากันกับวัตถุประสงค์ โดยแต่ละบุคคลจะมีเป้าหมายส่วนตัวที่แตกต่างจากเป้าหมายขององค์กรแต่สามารถเข้ากันได้ (วรารัตน์ สุวรรณ ไตรย์, 2554) ในทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom เสนอว่าแต่ละบุคคลจะเกี่ยวข้องกับกระตุ้นใจในส่วนที่เกี่ยวกับงาน โดยถือเกณฑ์ความสามารถ ประสบการณ์ในการทำงาน และการได้รับรางวัล ทฤษฎีนี้มีข้อสมมติที่ว่า การจูงใจ (Motivation) ขึ้นกับวิธีการซึ่งบุคคลต้องการ และวิธีการซึ่งบุคคลคิดว่าจะได้สิ่งนั้น ทฤษฎีนี้ถือว่าความเชื่อของบุคคล จะนำไปสู่การเกิดผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้เกิดพฤติกรรม ที่จะนำไปสู่เป้าหมาย และเลือกพฤติกรรมที่คาดว่าจะประสบความสำเร็จสูงสุด

สิ่งสำคัญสำหรับทฤษฎีความคาดหวัง คือ ความเข้าใจในเป้าหมายส่วนบุคคล และ มุ่งที่ความสัมพันธ์ 3 ประการ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามกับการปฏิบัติงาน (Effort-Performance Relationship) ซึ่งเป็นใช้ความพยายามของบุคคลที่จะนำไปสู่การปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานกับรางวัล (Performance-reward Relationship) บุคคลมีความเชื่อว่าการทำงานในระดับหนึ่งจะนำไปสู่การบรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการ และความสัมพันธ์ระหว่างรางวัลกับเป้าหมายส่วนบุคคล (Rewards-personal Goals Relationship) (วรารัตน์ สุวรรณ ไตรย์, 2554) แสดงมิติใน

การปฏิบัติงาน (Performance Dimensions) ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการปฏิบัติขึ้นอยู่กับสิ่งที่ให้การสนับสนุน

จากแนวความคิดทฤษฎีความคาดหวัง บุคคลจะแสดงพฤติกรรมใดขึ้นอยู่กับความคาดหวังมากหรือน้อย หากมีความคาดหวังมากก็จะมีพยายามในการปฏิบัติงานมากก็จะเกิดผลงาน ผลงานถือว่าเป็นผลลัพธ์ระดับที่ 1 ซึ่งจะเป็นเครื่องมือไปสู่การได้รางวัล อันเป็นผลลัพธ์ระดับ 2 ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าบุคคลให้คุณค่ากับรางวัลมากน้อยเพียงใด หากรู้สึกว่ารangวัลที่ได้รับมีคุณค่าก็จะนำไปสู่ความพยายามและแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้น (วันชัย มีชาติ, 2548: 90-91) รูปแบบทฤษฎีความคาดหวังสามารถแสดงได้ดังรูปภาพที่ 2.1

รูปภาพ 2.1 ตัวแบบของทฤษฎีความคาดหวัง

ที่มา: วีระยุทธ พรพจน์ธนาศ, 2550: 84

ในงานวิจัยนี้ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาว่า มีปัจจัยใดบ้างที่ผู้สอนคาดหวังว่าทำให้เกิดคุณภาพในการสอน และปัจจัยนั้นผู้สอนมีความพร้อมเพียงใดในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เนื่องจากตามกฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) ของ Edward Lee Thorndike กล่าวไว้ว่า บุคคลจะเกิดความพึงพอใจเมื่อมีความพร้อมในสิ่งที่ตนจะกระทำ (Maheshwari, 2012 อ้างถึงใน วลัยลักษณ์ สุวรรณวัลย์การ

และมนวิภา ผดุงสิทธิ์, 2556: 38) จากการทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีความคาดหวังมาใช้โดยกำหนดปัจจัย 12 ด้าน ในการทดสอบสมมติฐานที่ผู้สอนคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเมื่อทราบว่าคุณสอนวิชาชีพบัญชีคาดหวังว่าปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อความพร้อม และปัจจัยเหล่านั้น ผู้สอนมีความพร้อมในระดับใด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาชีพและทักษะในด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของครูผู้สอนวิชาชีพบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของครูผู้สอนวิชาชีพบัญชีในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอดีตมีน้อยมาก แต่ก็มีบทความวิชาการและงานวิจัยที่สอดคล้อง เพื่อสนับสนุนการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่

สงกรานต์ ไกษย์วงศ์ (2551) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะความเป็นมืออาชีพของนักวิชาชีพบัญชีไทย ในบริบทของผู้สอบบัญชีภาษีอากรและผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาต โดยการสำรวจความคิดเห็นจากผู้สอบบัญชีภาษีอากรและผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตจำนวน 800 คน ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันใน 4 ปัจจัย คือ ด้านความรู้ภาษีอากร ด้านความหลากหลายในธุรกิจที่ตรวจสอบ ด้านความรู้ในการเข้าอบรม และด้านการเข้าร่วมกับหน่วยงานวิชาชีพ จากการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัย พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวก ได้แก่ ด้านความรู้ภาษีอากร ด้านการตรวจสอบ ด้านความหลากหลายของธุรกิจที่ตรวจสอบ ระยะเวลาในการทำงาน การเข้ารับการอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

บุญสนอง สว่างโรจน์ (2552) ได้ทำการศึกษาความรู้ความเข้าใจ และการเตรียมความพร้อมสำหรับมาตรฐานการบัญชีปรับปรุง 2552 ของผู้สอนวิชาชีพบัญชี โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้สอนวิชาชีพบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 35 คน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับระดับความรู้ความเข้าใจและความพร้อมสำหรับมาตรฐานการบัญชีปรับปรุง 2552 จากการศึกษา พบว่า ผู้สอนวิชาชีพบัญชีส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการบัญชีปรับปรุง 2552 อยู่ในระดับมาก และผู้สอนวิชาชีพบัญชีที่แตกต่างกันจะมีการเตรียมความพร้อมสำหรับการสอนวิชาชีพบัญชีที่แตกต่างกัน สำหรับ เพศ อายุ

ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน จำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชีปรับปรุง 2552

ชูศรี เทียศิริเพชร (2553) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบข้อบังคับสำหรับนักวิชาชีพบัญชีระหว่างประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศอินเดีย เพื่อเปรียบเทียบข้อบังคับของนักวิชาชีพบัญชีของ 3 ประเทศและความแตกต่างซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้สามารถแข่งขันในระดับสากลได้ โดยการศึกษาจากกฎระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีของทั้ง 3 ประเทศ พบว่า นักวิชาชีพบัญชีของประเทศไทยมีอายุน้อยกว่า อันเนื่องมาจากข้อกำหนดด้านคุณวุฒิของนักวิชาชีพบัญชีด้านการบัญชีของประเทศไทยที่สามารถปฏิบัติงานได้ โดยไม่ต้องเป็นสมาชิกขององค์กรทางวิชาชีพบัญชี แต่ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำบัญชี ด้านการกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับจรรยาบรรณของนักวิชาชีพบัญชะนั้น ทั้ง 3 ประเทศ มีข้อบังคับเกี่ยวกับจรรยาบรรณของนักวิชาชีพบัญชี และข้อบังคับเกี่ยวกับการกำกับดูแลและข้อบังคับเกี่ยวกับบทลงโทษ ตามที่ IFAC กำหนด แต่ในด้านการพัฒนาความรู้ต่อเนื่อง ประเทศไทยกำหนดคุณสมบัติทุกด้านของนักวิชาชีพบัญชีต่ำกว่า 2 ประเทศ และต่ำกว่าที่ IFAC กำหนด

ธิดารัตน์ โชคสุชาติ (2553) ได้ทำการศึกษาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย โดยการศึกษาข้อมูลแบบทิวทัศน์ เพื่อศึกษาผลกระทบที่ไทยได้รับจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษา พบว่า ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอาจส่งผลกระทบทั้งบวกและทางลบ ทางบวก คือ ไทยจะได้รับประโยชน์จากขนาดของตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน เพราะประเทศสมาชิกในอาเซียน แต่ละประเทศมีลักษณะ ปริมาณและคุณภาพของปัจจัยการผลิต เทคโนโลยี การจัดการและการบริหารที่ต่างกัน ก่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาดแก่ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการไทยได้ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของไทยในเวทีโลกจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งกับประเทศสมาชิกอาเซียน จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาคมโลกเกี่ยวกับการพัฒนาการในด้านเศรษฐกิจของไทยและของภูมิภาค รวมทั้งคนไทยจะมีสินค้าที่หลากหลายคุณภาพและราคาให้เลือกซื้อได้ตามความพอใจและระดับของรายได้ ส่วนผลกระทบทางลบที่ประเทศไทยอาจต้องเผชิญได้แก่ อุตสาหกรรมภายในประเทศที่มีความอ่อนแอไม่สามารถแข่งขันได้ เนื่องจากการลดภาษีอาจส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมบางประเทศ และอาจได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ดังนั้นการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเตรียมความพร้อมอย่างดีของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยภาครัฐได้มีการเตรียมความพร้อมของไทย ไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการตามแผนงานไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานในด้านต่างๆ ส่วนภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมของไทยสู่

การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามยุทธศาสตร์และแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต่างๆ ที่สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ดำเนินการ ดังนั้นในการเตรียมความพร้อมจากทั้งภาครัฐและเอกชนจะเป็นจุดแข็งของการเตรียมตัวที่ส่งผลดีต่อไทย

สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล (2553) ได้ศึกษาแผนยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาประเทศไทย ก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ข่าวกจากหนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ บทสัมภาษณ์ผู้นำองค์กร เพื่อทำการสังเคราะห์แผนยุทธศาสตร์ชาติในการเตรียมความพร้อมของประเทศก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่ยังขาดการรับรู้ในเรื่องการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หัวใจหลักของแผนยุทธศาสตร์ชาติมุ่งเน้นสร้าง “เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์” ปรับเรื่องการศึกษา สร้างหลักสูตร กำหนดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ส่งเสริมและพัฒนาาระบบการศึกษาต่อเนื่องให้แก่บุคลากรทุกสาขาวิชาชีพ เพื่อเพิ่มพูนวิชาการและทักษะใหม่ๆ ให้ทันยุค มีมาตรการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีกระบวนการภายในองค์กรให้โอกาสพนักงานในการได้รับการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อพัฒนางานประจำให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น มีการจัดทำโครงการร่วมกันระหว่างรัฐ และเอกชน เพื่อให้บรรลุผลตามแผนยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้

ดวงนภา มกรานุรักษ์ (2554) ได้ทำการศึกษาอนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า (2554-2564) โดยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษาไทย จำนวน 27 คน ถึงแนวโน้มการพัฒนาอาชีวศึกษาไทยภายใน 10 ปี ข้างหน้า จำนวน 8 ด้าน ที่เกี่ยวข้อง คือ 1) ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ต้องเป็นผู้มีความสามารถทางทักษะวิชาชีพ มีความรู้ทักษะชีวิต 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรต้องสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน 3) ด้านครูผู้สอน มีประสบการณ์วิชาชีพ เก่งปฏิบัติ รู้ลักษณะงานและอาชีพอย่างแท้จริง 4) ด้านความร่วมมือ ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 5) ด้านมาตรฐาน ต้องมีการจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพเพื่อกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ 6) ด้านการสนับสนุนของรัฐบาล รัฐบาลต้องให้ความสำคัญอย่างจริงจังและกำหนดนโยบายที่ชัดเจน 7) ด้านค่านิยมในการเรียนอาชีวศึกษา สื่อมวลชน รัฐบาล สถานประกอบการต้องร่วมกันผลักดันให้เกิดค่านิยมในการเรียนอาชีวศึกษาให้มากขึ้น 8) ด้านบริหารจัดการ ต้องมีการอิสระและมีการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา ในการผลิตระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยี

นพดล สุตันตวิณิชย์กุล (2554) ทำการศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย เพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งของรัฐและของเอกชนจำนวน 300 แห่ง โดยผู้บริหารสถานศึกษาหรือตัวแทน

เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จากการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐมากกว่า ของเอกชน ร้อยละ 68.3 ดำเนินการมานานกว่า 61 ปี จำนวน 53 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ความพร้อม ในด้านหลักสูตรของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในด้านอุปกรณ์ ครุภัณฑ์การเรียนการสอน ร้อยละ 53.0 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความพร้อมในด้าน อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ การเรียนการสอน ร้อยละ 47.0 ในด้านเทคโนโลยี มีความพร้อมในระดับมาก ร้อยละ 61.0 ด้านการสื่อสาร ภาษาอังกฤษมีความพร้อม ระดับน้อย 24.10 ส่วนความพร้อมในการเปิดหลักสูตรอาชีวศึกษาใน อินเทอร์เน็ต การจัดหลักสูตรอาชีวศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา หรือการพัฒนาห้องเรียนในอนาคต มีความพร้อมในระดับน้อย กล่าวโดยสรุป ความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย เพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังมีความพร้อมอยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ในทุกๆ ด้าน ทั้งนี้เพราะแนว นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีต่อสถานศึกษาอาชีวศึกษา ไทยทั้งในด้านยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 เป็นต้นมา ล้วนแต่ไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตรงกันข้ามสิ่งที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต้องการ คือ แรงงานระดับผู้ชำนาญการ ซึ่งล้วนแต่เป็นแรงงานที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมหาวิทยาลัย ต่างๆ เป็นผู้ผลิตแรงงานเหล่านั้นทั้งสิ้น

นฤมล สุมรรคา (2554) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของบุคลากร ทางบัญชีเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : กรณีศึกษาสถานประกอบการ จังหวัดสระบุรี เพื่อศึกษา ระดับความรู้ ระดับความพร้อมและปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของบุคลากรทางบัญชีในสถานประกอบการ จังหวัดสระบุรี โดยส่งแบบสอบถามให้บุคลากรทาง การบัญชีในสถานประกอบการ จังหวัดสระบุรี จำนวน 326 แห่ง ผลการศึกษา บุคลากรทางการบัญชี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่า เพศชาย ร้อยละ 79.4 มีอายุไม่เกิน 35 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี โดยประสบการณ์ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 5 ปี และพบว่าบุคลากรทางบัญชีในสถานประกอบการมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ในระดับปานกลาง ในด้านวิชาชีพ พบว่า การปฏิบัติด้านวิชาชีพบัญชีด้วยความซื่อสัตย์และซื่อตรง อยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านภาษา คือ ความสามารถในการพัฒนาตนเอง มีทักษะด้านภาษา อยู่ในระดับมาก ด้านกฎหมาย มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ในระดับมาก ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ ความสามารถในการใช้โปรแกรม Excel ในระดับมากที่สุด สรุปใน ภาพรวมความพร้อมในด้านวิชาชีพมีมากที่สุด จากการศึกษาทำให้ทราบว่ายังมีบุคลากรทางบัญชีใน สถานประกอบการที่ยังไม่ทราบความเคลื่อนไหวและผลกระทบต่อวิชาชีพ จึงควรมีการให้ความรู้ เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วัลลภ บัวชุม (2554) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยี สารสนเทศของนักบัญชีตาม International Education Guideline 11 (IEG 11) ของสหพันธ์นักบัญชี

นานาชาติ จากผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 478 บริษัท เพื่อศึกษาความต้องการของผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงินของกิจการในฐานะผู้ใช้ผลงานของนักบัญชีว่า มีความคาดหวัง และความเห็นต่อความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักบัญชีมากน้อยเพียงใด ในการศึกษาใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงินของธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 187 ชุด ผลการศึกษา พบว่า ความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงินต่อความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักบัญชีในด้านความรู้เกี่ยวกับการควบคุมเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับมาก ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในระบบธุรกิจของนักบัญชีในระดับปานกลางถึงมาก ในการคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงินนั้นมีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ และประสบการณ์ของผู้บริหาร ในขณะที่ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงิน

สุบิน ยุระรัช, เชียง เกาซิด, สุระเดช แสงเพชร, ไพบุลย์ สุขวิจิตร (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยทำการสำรวจอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคาดหวังและสำรวจความพร้อม ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยในการพัฒนาบัณฑิตรองรับการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผ่านการส่งแบบสอบถามและเข้าสัมภาษณ์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 55 แห่ง และผู้แทนประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน จำนวน 5 คน ผลการศึกษา พบว่า อาชีพที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความพร้อมมากที่สุด คือ นักบัญชี ร้อยละ 69.09 รองลงมา 3 อันดับแรก คือ 1) นักธุรกิจ/นักลงทุน/เจ้าของกิจการ 2) ผู้ประกอบอาชีพด้านบริการท่องเที่ยว 3) มัคคุเทศก์/พนักงานโรงแรม นอกจากนี้ยังพบว่า ความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยในการพัฒนาบัณฑิตเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอาชีพมีความพร้อมร้อยละ 30.91 ด้านคุณลักษณะบัณฑิต มีความพร้อมร้อยละ 64.34 และด้านกิจกรรมการผลิตและพัฒนาคุณภาพบัณฑิต มีความพร้อมร้อยละ 53.20 แสดงให้เห็นว่า การผลิตและพัฒนาบัณฑิต เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนยังไม่บรรลุเป้าหมาย ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ที่จะนำผลการศึกษาไปวิเคราะห์ และหาแนวทางในการพัฒนาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพกับบัณฑิตต่อไป

วิไล แจ้งบุญ (2555) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการ สังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามบุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการสังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 120 คน

ผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการสังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากการศึกษา พบว่าบุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ร้อยละ 80 ได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ AEC จากโทรทัศน์มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.69 รองลงมาเป็นอินเทอร์เน็ต ค่าเฉลี่ย 2.59 โดยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ AEC ในเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในการติดต่อการค้ามากที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.50 รองลงมาคือ ประเทศสมาชิกอาเซียน มีค่าเฉลี่ย 2.49 และจากการสรุปผลการเสนอความคิดเห็นของบุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการที่เสนอความคิดเห็นในการพัฒนาศักยภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมใน AEC 3 อันดับแรก คือการสร้างความรู้ความเข้าใจและการรับรู้เกี่ยวกับ AEC การพัฒนาทักษะการสื่อสารให้มีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้ดีขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นพัฒนาและเพิ่มศักยภาพของบุคลากร คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จึงควรนำผลการเสนอความคิดเห็นของบุคลากรใน 3 อันดับแรกมาดำเนินการ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องพร้อมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประมวลและประเมินผลกระทบพร้อมทั้งวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของประเทศไทยจากการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในประเด็นด้านการศึกษาและการพัฒนากำลังคน โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งคนไทยและเจ้าหน้าที่ต่างชาติที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาและพัฒนาแรงงาน รวมทั้งผู้ประกอบการด้านธุรกิจ และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องผลการศึกษาพบว่า การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้กรอบประชาคมอาเซียนเศรษฐกิจว่าด้วยข้อตกลงยอมรับร่วมกัน 7 วิชาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักบัญชี สถาปนิก วิศวกร และนักสำรวจ ซึ่งถือว่าเป็นวิชาชีพที่ต้องใช้ทักษะสูงและเป็นวิชาชีพที่ได้รับค่าจ้างสูง เมื่อเทียบกับอาชีพอื่น ๆ ในปี พ.ศ.2552 ประเทศไทย มีจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพพยาบาล วิศวกร และนักบัญชีมากที่สุดเป็น 3 ลำดับแรกจากทั้ง 7 อาชีพข้างต้น และพบว่าในแต่ละวิชาชีพนั้น มีสัดส่วนผู้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากกว่าในระดับการศึกษาอื่น ๆ เมื่อพิจารณาช่วงอายุของผู้ที่ประกอบวิชาชีพทั้ง 7 นี้ พบว่าสัดส่วนในช่วงอายุ 26-35 ปี มีมากกว่าช่วงอายุอื่นๆและจำนวนของผู้ประกอบวิชาชีพจะลดลงเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น และคุณภาพการศึกษาไทยใน 7 วิชาชีพอยู่ในระดับแถวหน้าเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ในอาเซียน สำหรับภาษายังคงเป็นอุปสรรคสำคัญที่สุดต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานของคนไทย และ

นอกจากนี้พบว่าเด็กไทยยังคงขาดทักษะพื้นฐาน เช่น ทักษะในการคิดวิเคราะห์ และรัฐบาลยังคงไม่ค่อยเห็นถึงความสำคัญในสมาคมวิชาชีพ

มีทนชัย สุทธิพันธุ์ (2556) ได้ทำการศึกษาความพร้อมของผู้จัดทำบัญชีไทยกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้แบบสอบถามศึกษาผู้จัดทำบัญชีไทยที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้จัดทำบัญชีในประเทศไทยที่เข้ารับการอบรมและพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพของผู้จัดทำบัญชี (หลักสูตรที่ 9) ภาควิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 410 คน ผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ผลการศึกษา พบว่าทักษะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสารความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีและทักษะการทำงานเป็นทีมเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อผู้จัดทำบัญชีไทย ส่วนความพร้อมสูงสุดของผู้จัดทำบัญชีไทยต่อการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสาร การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐาน และความพร้อมของผู้จัดทำบัญชีไทยต่อการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนพบว่า อายุ และความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักบัญชีไทยไทย เนื่องจากผู้จัดทำบัญชีรุ่นใหม่ ซึ่งมีอายุน้อยจะได้รับการพัฒนาและเตรียมความพร้อมตั้งแต่เรียนสถาบันการศึกษาภายใต้หลักสูตรการเรียนการสอนบัญชีสมัยใหม่ และในทางกลับกันปัจจัยเกี่ยวกับเพศ ประสบการณ์ทำงาน ไม่มีผลต่อความพร้อมของผู้จัดทำบัญชีไทยกับการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วลัยลักษณ์ สุวรรณวัลย์กร และมนวิภา ผดุงสิทธิ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังและความพร้อมของวิชาชีพสอบบัญชีไทย ในการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในประเทศไทย จำนวน 387 คน เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังและระดับความพร้อมในด้านต่าง ๆ ในการประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีไทยต่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในมุมมองของผู้บังคับบัญชาของผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชี และเปรียบเทียบช่องว่างระหว่างระดับความคาดหวังและความพร้อม รวมทั้งศึกษาระดับความสำคัญของความรู้ความสามารถและทักษะด้านต่าง ๆ ในวิชาชีพสอบบัญชีไทยต่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษา พบว่าในภาพรวม คุณสมบัติที่ผู้บังคับบัญชาคาดหวังจากผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีมากที่สุด คือ ความมีคุณธรรมจริยธรรม รองลงมา คือ การมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน และความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โดยคุณสมบัติด้านความรู้ความสามารถในเรื่องทักษะการทำงานและทักษะด้านอื่น ๆ ที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีเห็นว่าสำคัญมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ทักษะด้านภาษา ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี และความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน และในงานวิจัย ยังพบว่า โดยส่วนใหญ่ผู้บังคับบัญชามองเห็นว่าผู้ได้บังคับบัญชาที่เป็น

ผู้ประกอบการวิชาชีพสอบบัญชี มีความพร้อมในคุณสมบัติด้านต่าง ๆ สำหรับการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนน้อยกว่าระดับที่ผู้บังคับบัญชาคาดหวัง เช่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีระหว่างประเทศ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายธุรกิจ ข้อบังคับที่เปลี่ยนแปลงไปภายใต้การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นต้น

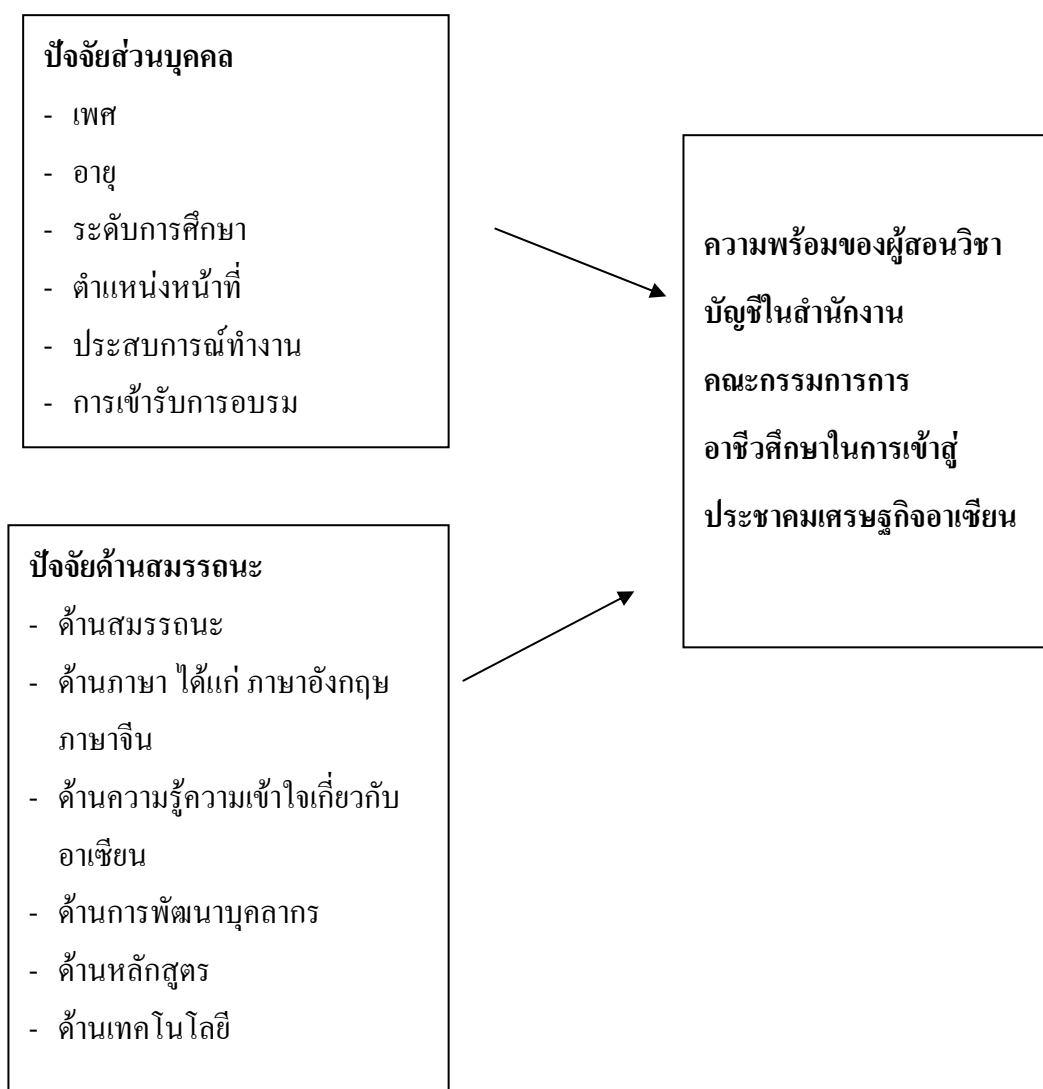
วันเพ็ญ วิโรจน์เจริญวงศ์, มณฑิธร รัตนศิริวงศ์วุฒิ และมนต์ชัย เทียนทอง (2556) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านอินเทอร์เน็ตโดยได้เก็บข้อมูลแบบสอบถาม จากนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2/2555 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 80 คน ผลจากการศึกษา พบว่าเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้การรับรู้ความสามารถของตนเองทางด้านอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาต่างกัน โดยนักศึกษา เพศชาย มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.927 และนักศึกษาเพศหญิงมีระดับความรู้ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.8537

The ASEAN Federation of Accounts (2013) ได้ทำการศึกษาความต้องการของนักบัญชีในสหพันธ์นักบัญชีอาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นนักบัญชีมืออาชีพเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยการสำรวจความคิดเห็นของนักบัญชีในสหพันธ์นักบัญชีอาเซียน พบว่า นักบัญชีในสหพันธ์นักบัญชีอาเซียนต้องการได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาในด้านเทคนิคทางการจัดทำบัญชี รวมถึงการบริหารจัดการความเสี่ยงการรายงานทางการเงิน การตรวจสอบภายใน ทักษะการสื่อสาร การวิเคราะห์ เพื่อที่จะเข้าสู่การเป็นนักบัญชีมืออาชีพของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาการบัญชีมีน้อยมาก และในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาการบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เท่าที่ศึกษายังไม่ปรากฏ โดยที่ผ่านมามีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้มีการกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับผู้เรียน ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งปัจจัยหลักก็ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้สอนอาชีวศึกษา อีกทั้ง ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนั้นจึงได้มีความสนใจในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาการบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องนั้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยผู้วิจัยมีสมมติฐานเบื้องต้นว่า ความพร้อมของครูผู้สอนสาขาการบัญชี จะต้องประกอบด้วย ปัจจัย

ข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยเฉพาะผู้สอนวิชาการบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามรูปภาพที่ 2.2

รูปภาพ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทั่วประเทศ จำนวน 421 วิทยาลัย วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การตั้งสมมติฐาน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 สมมติฐาน

เนื่องจากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในประเทศไทยมีน้อยมาก ดังนั้น ในการตั้งสมมติฐานในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงงานวิจัยในอดีตสำหรับความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยกำหนดสมมติฐานไว้ ดังนี้

1. สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของระดับความพร้อมระหว่างกลุ่มผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ การเข้ารับการอบรม ดังนี้

1.1 ด้านเพศ จากการศึกษางานวิจัยในอดีต สำหรับความแตกต่างของระดับความพร้อมกับด้านเพศ ไม่พบความแตกต่างในด้านเพศ (สงกรานต์ ไกรวงศ์, 2551, วันเพ็ญ วิโรจน์เจริญวงศ์ และคณะ 2556) ถึงแม้ว่าในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะมีจำนวนมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาค้างนี้จะทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ดังกล่าวอีกครั้งตามสมมติฐานที่ 1 คือ

H1 : เพศ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2 ด้านอายุ จากการศึกษางานวิจัยในอดีต สำหรับความแตกต่างของระดับความพร้อมกับช่วงอายุ ไม่พบความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ (นฤมล สุมรรคา, 2554) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อจำกัดของการกระจายตัว เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อย และอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนั้น ในการศึกษาถ้ากลุ่มตัวอย่างใหญ่ขึ้น มีการกระจายตัวมากขึ้นอาจพบความแตกต่างดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาค้างนี้จะทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ดังกล่าวอีกครั้งตามสมมติฐานที่ 2 คือ

H2: อายุ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.3 ด้านระดับการศึกษา จากการศึกษางานวิจัยในอดีตสำหรับความแตกต่างของระดับความพร้อมกับด้านระดับการศึกษา ของ นฤมล สุมรรคา (2554) พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีระดับความพร้อมที่ต่างกัน โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจะมีระดับความพร้อมน้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีก็จะมีระดับความพร้อมที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุธิตา ปัทม และไกรจิต สุตเมือง (2555) ที่พบความลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อระดับการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อันเนื่องมาจากการรับรู้ข่าวสาร จากสถาบันการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาคั้งนี้จะทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ดังกล่าวอีกครั้งตามสมมติฐานที่ 3 คือ

H3: ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันส่งผลต่อระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.4 ด้านหน้าที่ที่รับผิดชอบ จากการศึกษางานวิจัยในอดีต ไม่พบการศึกษาความแตกต่างของระดับความพร้อมกับตำแหน่งหน้าที่ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี แต่จากการศึกษาของวัลลภ บัวชุม (2554) พบว่า ผู้จัดทำบัญชีที่อยู่ในตำแหน่งผู้บริหารจะมีระดับความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เนื่องจากมีภาระหน้าที่มากขึ้น ข้อจำกัดในด้านเวลา จึงทำให้มีระดับความพร้อมที่น้อย แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาคั้งนี้จะทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ดังกล่าวอีกครั้งตามสมมติฐานที่ 4 คือ

H4: หน้าที่ที่รับผิดชอบ ที่แตกต่างกันส่งผลกับระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.5 ด้านประสบการณ์ จากการศึกษางานวิจัยในอดีตสำหรับความแตกต่างของระดับความพร้อมกับด้านประสบการณ์ จากการศึกษาของ วัลลภ บัวชุม (2554) พบว่าผู้จัดทำบัญชีที่มีประสบการณ์น้อยกว่าผู้จัดทำบัญชีที่มีประสบการณ์มากกว่า จะมีระดับความพร้อมสูงกว่า เนื่องจากผู้ที่มีประสบการณ์น้อย มีหน้าที่ความรับผิดชอบที่น้อยกว่า ส่งผลให้มีเวลาในการศึกษาหาความรู้และเตรียมความพร้อมมากกว่าผู้จัดทำบัญชีที่มีประสบการณ์มากกว่า แต่จากการศึกษาของ นฤมล สุมรรคา (2554) พบว่าผู้จัดการที่มีประสบการณ์ทำงานสูงจะมีระดับความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสูงกว่าผู้จัดการที่มีประสบการณ์น้อยกว่า เนื่องจากแรงกดดันจากเจ้าของกิจการ และคาดหวังในการแข่งขันในระดับสากล ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมทางวิชาชีพบัญชีมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาคั้งนี้จะทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ดังกล่าวอีกครั้งตามสมมติฐานที่ 5 คือ

H5: ด้านประสบการณ์ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อระดับความพร้อมของผู้สอน วิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.6 ด้านการเข้ารับการอบรม ที่แตกต่างกันส่งผลต่อระดับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ต่างกัน จากการศึกษาของ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2556) และนฤมล สุมรรคา (2554) พบว่าผู้จัดทำบัญชีที่มีการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากกว่าผู้ที่ไม่เคยศึกษาหาความรู้ จะมีความพร้อมกว่าผู้ที่ไม่เคยศึกษาหาความรู้ แต่อย่างไร ก็ตาม การศึกษาครั้งนี้จะทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ดังกล่าวอีกครั้งตามสมมติฐานที่ 6 คือ

H6: การเข้ารับการอบรม ที่แตกต่างกันส่งผลกับระดับความพร้อมของผู้สอน วิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. สมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2 ด้าน คือ ด้านปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ การเข้ารับการอบรม และปัจจัยด้านสมรรถนะเฉพาะผู้สอน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะ ด้านภาษา ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านเทคโนโลยี ดังนี้

2.1 ด้านเพศ จากการศึกษางานวิจัยในอดีตสำหรับความพร้อมด้านวิชาชีพบัญชี ต่อการเข้ามากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่พบความสัมพันธ์ด้านเพศต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (มัทนชัย สุทธิพันธุ์ 2556; นฤมล สุมรรคา, 2554; ชุศรี เทียศิริเพชร, 2554; วัลลภ บัวชุม, 2554; สงกรานต์ ไกรวงษ์, 2551) แต่อย่างไรก็ตามการศึกษานี้จะทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ดังกล่าวอีกครั้งตามสมมติฐานที่ 7 คือ

H7 : เพศ มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.2 ด้านอายุ จากการศึกษางานวิจัยในอดีตสำหรับความพร้อมต่อการเข้ามากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงการศึกษา (2555) พบว่าสัดส่วนในช่วงอายุ 26-35 ปีของนักบัญชีมีการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากที่สุด เนื่องจากอยู่ในช่วงของวัยทำงานและจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพจะลดลงเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2556) และ วัลลภ บัวชุม (2554) พบว่า ผู้จัดทำบัญชีที่มีอายุน้อยกว่าจะมีความพร้อมในการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกว่าผู้จัดทำบัญชีที่มีอายุมาก เนื่องจากสถาบันการศึกษาภายใต้หลักสูตรการเรียนการสอนบัญชีสมัยใหม่ มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมต่อการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้ผู้จัดทำบัญชีรุ่นใหม่มีความพร้อมต่อการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

มากกว่าผู้จัดทำบัญชีรุ่นเก่า แต่ในทางกลับกันผลการวิจัยของ นฤมล สุมรรคา (2554) และชูศรี เทียศิริเพชร (2554) พบว่าอายุของผู้จัดทำบัญชีที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความพร้อมในการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ทำ การศึกษาใกล้เคียงกันทำให้ไม่พบความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้ ได้ทดสอบสมมติฐานของอายุของผู้สอนวิชาบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามสมมติฐานที่ 8 คือ

H8 : อายุ มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.3 ด้านระดับการศึกษา จากการศึกษางานวิจัยในอดีตสำหรับความพร้อมต่อ การเข้ามากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี นฤมล สุมรรคา (2554) พบว่าระดับการศึกษามีผลต่อความพร้อมของผู้จัดทำบัญชี โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจะมีความพร้อมน้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีซึ่งสอดคล้อง กับผลการศึกษาของสุธิดา ปัทมและไกรจิต สุตะเมือง (2555) พบว่าลักษณะส่วนบุคคลทางด้าน ระดับการศึกษา ต่อการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีระดับการศึกษา ในระดับ ปวช/ปวส/อนุปริญญา มีความแตกต่างกันกับผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทและ ปริญญาเอกต่อการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างกันกับผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาเอก ต่อการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าจะได้รับความรู้ ข่าวสารและการรับการฝึกอบรมจากสถาบัน การศึกษามากกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำกว่า ในทางกลับกัน วัลลก บัวชุม (2554) ไม่พบความสัมพันธ์ ของระดับการศึกษา ซึ่งอาจเนื่องมาจากการกระจุกตัวของนักบัญชี ส่วนใหญ่จะมีการศึกษาในระดับ ปริญญาตรีแต่อย่างไรก็ตามการศึกษาค้นคว้าได้ทดสอบสมมติฐานของระดับการศึกษาของผู้สอนวิชา บัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามสมมติฐานที่ 9 คือ

H9: ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.4 ด้านหน้าที่ที่รับผิดชอบ จากการศึกษางานวิจัยในอดีต ไม่พบการศึกษา ความสัมพันธ์ในหน้าที่ที่รับผิดชอบสำหรับความพร้อมต่อการเข้ามากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี แต่จากการศึกษาของ วัลลก บัวชุม (2554) พบว่าผู้จัดทำ บัญชีที่อยู่ในตำแหน่งผู้บริหาร มีหน้าที่ความรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถเตรียมความพร้อมต่อ การเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอันอาจเนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านเวลา ดังนั้นการศึกษา

ครั้งนี้จะทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ที่รับผิดชอบของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามสมมติฐานที่ 10 คือ

H10: หน้าที่ที่รับผิดชอบ มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.5 ด้านประสบการณ์ ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีมีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากการศึกษาของวัลลภ บัวชุม (2554) พบว่าผู้จัดทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงาน (ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน) น้อยกว่ามีความพร้อมสูงกว่าผู้จัดทำบัญชีที่มีประสบการณ์สูงกว่า เนื่องจากผู้จัดทำบัญชีที่มีประสบการณ์ สูงส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งผู้บริหารมีหน้าที่ความรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถเตรียมความพร้อมต่อการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ แต่ในทางกลับกันจากการศึกษาของ นฤมล สุมรรคา (2554) พบว่าผู้จัดทำที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูงจะมีความพร้อมมากกว่าผู้จัดทำบัญชีที่ประสบการณ์ทำงานที่น้อยกว่า เนื่องจากแรงกดดันจากผู้บริหารในระดับสูง จึงทำให้ผู้จัดทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานสูงต้องเตรียมความพร้อมต่อการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแต่ไม่พบความสัมพันธ์ดังกล่าวจากการศึกษาของ สงกรานต์ ไกรวงษ์ (2551) และมัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2556) อันเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานกระจุกตัวในช่วงอายุงานตั้งแต่ 3-10 ปี ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จะทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามสมมติฐานที่ 11 คือ

H11: ประสบการณ์ มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.6 ด้านการเข้ารับการอบรม มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากการศึกษาของ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2556) และนฤมล สุมรรคา (2554) พบผู้จัดทำบัญชีที่ทำการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีความพร้อมมากกว่าผู้จัดทำบัญชีที่ไม่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าใดๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวัลลภ บัวชุม (2554) และสงกรานต์ ไกรวงษ์ (2551) ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเข้ารับการอบรมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามสมมติฐานที่ 12 คือ

H12: การเข้ารับการอบรม มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.7 ด้านสมรรถนะ ของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการทำงานหรือประกอบ

อาชีพ (www.school.net.th) ซึ่งในที่นี้หมายถึง ครูผู้สอนวิชาบัญชีจะต้องมีความรู้ ความสามารถในด้านวิชาชีพบัญชีและด้านการจัดการเรียนการสอน โดยถือว่าครูเป็นปัจจัยป้อนที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ต้องมีสมรรถนะ คือ การมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล มีความสามารถในการผลิตหรือจัดหาสื่อได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนและเนื้อหาวิชา นำความรู้ด้านจิตวิทยามาใช้ในการบริหารห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม (พศิน แดงจวง, 2550) รวมทั้งความสามารถในด้านวิชาชีพบัญชี ดังที่สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย (2547) และสันสกฤติ วิจิตรเลขา (2549) (อ้างถึงใน ฉัฐชา วัฒนวิไล และจุฑามาน สิทธิพลวณิชกุล, 2555) ได้กำหนดคุณสมบัติของนักบัญชีมืออาชีพที่สำคัญไว้ 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ ด้านทักษะวิชาชีพ ด้านคุณค่า จริยธรรมและทัศนคติทางวิชาชีพ และด้านประสบการณ์ในเชิงปฏิบัติ ดังนั้น หน้าที่ของผู้สอนจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและส่งผลกระทบต่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะเมื่อประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทักษะความสามารถของผู้สอนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียน การศึกษาครั้งนี้จะทดสอบความสัมพันธ์ด้านสมรรถนะของผู้สอนวิชาชีพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามสมมติฐานที่ 13 คือ

H13: ด้านสมรรถนะ มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.8 ด้านภาษา ของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ เพราะกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The Working language of ASEAN shall be English” แปลว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” หมายความว่าภาษาอังกฤษนั้นถูกใช้ในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน อันเนื่องมาจากความเป็นภูมิภาคอันหนึ่งอันเดียวกัน โอกาสที่มีการปฏิสัมพันธ์กันย่อมมีมากขึ้น ดังนั้นความพร้อมด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษากลางของโลก และอาเซียน จึงมีความสำคัญมาก พลเมืองอาเซียนทุกคนต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2555) สอดคล้องกับสมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล (2553) ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติในการเตรียมความพร้อมประเทศก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยได้กำหนดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในวาระแห่งชาติ เนื่องจากประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ตกลงกันที่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ทำให้หลายประเทศเริ่มปรับยุทธศาสตร์ให้คนในประเทศได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เพื่อทำการติดต่อค้าขายกับนานาประเทศ สำหรับแรงงานไทย พบว่ามีทักษะดี แต่อ่อนทางภาษา ทำให้ไม่สามารถแข่งขันกับประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนได้ สอดคล้อง

กับการศึกษาของ นพดล สุตันตวิณชัยกุล (2554) พบว่า ครู-อาจารย์สายอาชีพส่วนใหญ่ยังขาดทักษะและความพร้อมด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและการสื่อสารที่มีคุณภาพเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คเชนทร์ กองพิลา ได้เสนอแนะว่าบุคคลในศตวรรษที่ 21 ควรมีทักษะการสื่อสาร (Communication Skills) ความเข้าใจ การจัดการและการสื่อสารทางการพูด การเขียนที่มีประสิทธิภาพ และผ่านทางมัลติมีเดียในรูปแบบและบริบทที่หลากหลาย สอดคล้องกับ Pefianco, Erlinda c. (2009) ผู้อำนวยการ SEAMO INNOTECH กล่าวว่า ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องมีทักษะการสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ดังนั้นครูผู้สอนต้องมีความพร้อมทางด้านภาษา เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การศึกษาครั้งนี้จะทดสอบความสัมพันธ์ด้านภาษาของผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามสมมติฐานที่ 14 คือ

H14: ด้านภาษา มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.9 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีมีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากการศึกษางานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องของสุธิดา ปัทม และไกรจิต สุตะเมือง (2555) พบว่า ปัจจัยภายในด้านการเรียนรู้ AEC ที่มีผลต่อการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับกนกวรรณ สมรักษ์ (2555) ที่พบว่า การเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีผลทำให้การรับรู้ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่แตกต่างกันและสอดคล้องกับ ชิดารัตน์ โชคสุชาติ (2553) ซึ่งระบุว่า ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอาจส่งผลทั้งทางบวกและทางลบ และจะได้รับการประโยชน์มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ การเตรียมความพร้อมอย่างดีจากทุกภาคส่วน การศึกษาครั้งนี้จะทดสอบความสัมพันธ์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนของผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามสมมติฐานที่ 15 คือ

H15 : ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.10 ด้านการพัฒนาบุคลากร จากการศึกษาของกรรณิการ์ สุวรรณศรี (2555) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนว่าสถาบันการศึกษาควรจัดระบบการฝึกอบรมและพัฒนาครูหรือบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้บุคลากรได้เพิ่มเติมทักษะ องค์ความรู้ในศาสตร์และเทคนิคที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เช่น การสัมมนา การศึกษาดูงานและการศึกษาต่อเป็นต้น และยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนนโยบาย สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดยุทธศาสตร์อาชีวศึกษาไทยก้าวไกลสู่อาเซียนไว้

8 ยุทธศาสตร์ โดยในยุทธศาสตร์ที่ 3 ในเรื่องปฏิรูปครู ยกฐานะครู และวิชาชีพให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยกำหนดกลยุทธ์เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ครูด้วยกระบวนการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ ได้รับการฝึกอบรมจากผู้เชี่ยวชาญอาชีพ มีการฝึกงานในสถานประกอบการ และพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2552 ในมาตรา 10 ได้กำหนดขึ้นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึงการมีระบบพัฒนาครูและคณาจารย์ของการอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี เกลียว อยู่สี่มาร์กซ์ (2552) ให้ทัศนะด้านครูผู้สอนว่าต้องมีการพัฒนา ยกระดับมาตรฐานของครูผู้ไปกับการปลูกฝังให้มีการเรียนรู้สิ่งใหม่อยู่ตลอดเวลา โดยสนับสนุนข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อไปศึกษาต่อ อบรมดูงานในต่างประเทศ เป็นการพัฒนาศักยภาพการอาชีวศึกษาให้มีศักยภาพรองรับการเปลี่ยนแปลงต่อไป การศึกษาค้นคว้าจะทดสอบความสัมพันธภาพด้านการพัฒนาผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามสมมติฐานที่ 16 คือ

H16 : ด้านการพัฒนาบุคลากร มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.11 ด้านหลักสูตร ของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากการศึกษาของรัตนาวงศ์ศรีสมิเดือน (2555) พบว่าผู้บริหารองค์กรมีความคาดหวังในด้านเนื้อหาหลักสูตรในระดับมาก สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีในด้านความรู้เกี่ยวกับการบัญชีการเงินและการรายงานทางการเงินซึ่งถือว่าความรู้หลักที่นักบัญชีจะต้องมีความพร้อม นอกจากนี้นักบัญชีที่ดีจำเป็นต้องมีความคิดที่เป็นระดับ ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน โดยฝึกให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลต่างๆได้ด้วยตนเอง สามารถระบุ วิเคราะห์ ปัญหา รวมทั้งการประยุกต์ใช้ความรู้ทางการบัญชีในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและตอบสนองความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง (จรรณี อภิวัฒนาไพศาล, 2555) สอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2549) เรื่อง ผลกระทบโลกาภิวัตน์ ต่อการจัดการศึกษาไทย ซึ่งพบว่าการศึกษาที่จะผลิตผู้เรียนให้ได้รับความรู้ตรงตามความต้องการของสังคมได้นั้นต้องอาศัยการจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการบริหารจัดการหลักสูตรที่ทันสมัยรองรับความต้องการของสังคม และจากการศึกษาพบว่า 5 ปีข้างหน้า หลักสูตรการศึกษาในอนาคตจะเป็นหลักสูตรการศึกษาที่ให้ความรู้ตั้งแต่สองศาสตร์ขึ้นไป เช่น บัญชีควบคู่กับเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ ควบคู่กับเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การแข่งขันในด้านต่างๆ ทำให้คนต้องการเพิ่มความรู้ ความสามารถในหลายสาขา เพื่อให้ตนเองมีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุกด้านอีกทั้งความต้องการหลักสูตรนานาชาติมีมากขึ้น จึงเป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษาที่ต้องจัดหลักสูตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม การศึกษาค้นคว้าจะทดสอบความสัมพันธ

ด้านหลักสูตรของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามสมมติฐานที่ 17 คือ

H17: ด้านหลักสูตร มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.12 ด้านเทคโนโลยี จากการศึกษาของรัตนาวงศ์ศรีสมิเดือน (2555) พบว่าผู้บริหารองค์กรมีความคาดหวังต่อผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีในด้านความรู้ความสามารถทั่วไปมากที่สุดคือ ความสามารถในการใช้โปรแกรมพื้นฐานได้ เช่น Excel, Word รองลงมา คือ สามารถใช้โปรแกรมนำเสนอได้ เช่น Power Point และ โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุณี อภิวัฒน์ไพศาล (2555) ที่พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพหลักสูตรการบัญชีควรให้ความสำคัญกับวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น วิชาการระบบสารสนเทศทางการบัญชี วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี จากการศึกษาของ นพดล สุตันตวิณชัยกุล (2554) พบว่า ครู-อาจารย์สายอาชีพส่วนใหญ่ยังขาดทักษะและความพร้อมด้านเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การศึกษาครั้งนี้จะทดสอบความสัมพันธ์ด้านเทคโนโลยีของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามสมมติฐานที่ 18 คือ

H18: ด้านเทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกลุ่มประชากร ได้แก่ ผู้สอนวิชาบัญชี ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 421 วิทยาลัย มีวิทยาลัยที่มีผู้สอนวิชาบัญชีจำนวน 314 วิทยาลัย โดยมีผู้สอนวิชาบัญชีทั้งสิ้น 1,746 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2556 จากเว็บไซต์ของทุกวิทยาลัย)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สอนวิชาบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั่วประเทศ จำนวน 325 คน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 E = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{1,746}{1 + 1,746 (0.05)^2}$$

$$n = \frac{1,746}{1 + 1,746 (0.0025)}$$

$$n = 325.4426$$

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 325 คน

จากวิธีการของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553: 45-46) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ จำนวน 325 คน เนื่องจาก Aaker, Kumar & Day (อ้างถึงใน Wittayapoom, 2009) แสดงให้เห็นว่าการส่งแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับมาควรมีจำนวนอย่างน้อยร้อยละ 20 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด ดังนั้นต้องทำการจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังผู้สอนวิชาบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจำนวน 1,625 คน เพื่อได้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างตอบกลับมา 325 คน

2. สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ทุกๆ หน่วยของประชากรที่ศึกษามีโอกาสได้รับเลือกเท่าๆ กัน โดยการจับฉลาก (Lottery Method) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างที่ต้องการ

3.3 แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพครูในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจากข้อมูล 2 แหล่ง ดังต่อไปนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา พร้อมตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อเตรียมนำส่งทางไปรษณีย์
2. ยื่นขอหนังสือราชการจากคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยแนบไปพร้อมกับแบบสอบถามที่ส่งไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่าง สำหรับขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการให้ครูผู้สอนวิชาชีพของวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามคืนกลับมายังผู้ศึกษาทางไปรษณีย์ โดยอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับแสตมป์และชื่อผู้รับบนซองเปล่าพร้อมกำหนดวันส่งคืนตามที่อยู่ที่กำหนดให้
3. ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้กับครูผู้สอนวิชาชีพของวิทยาลัยต่างๆ ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 1,625 คน เพื่อให้ได้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างกลับมา จำนวน 325 คน โดยแนบซองจดหมายตอบกลับไปพร้อมกับแบบสอบถามซึ่งกำหนด ให้ส่งจดหมายตอบกลับทางไปรษณีย์ภายใน 15 วัน หลังจากได้รับแบบสอบถาม
4. เมื่อครบกำหนด ยังไม่ได้รับแบบสอบถามตอบกลับ จะดำเนินการโทรศัพท์ติดตามและดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์อีกครั้งในส่วนที่ยังไม่ตอบกลับ พร้อม โทรศัพท์ขอความอนุเคราะห์สำหรับผู้ที่ยังไม่ตอบกลับ
5. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับ
6. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์

ข้อมูลทุติยภูมิ

ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพครูในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจากบทความทางวิชาการ หนังสือ และงานวิจัยต่าง ๆ ในอดีต

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด สร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 325 คน ดังมีรายละเอียด ดังนี้

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยประยุกต์มาจาก ฅฐฐฐฐ วัฒนวิไลและจุฑฐฐฐ ลิทธิผลวนิชกุล (2555), ฐฐฐฐฐฐฐฐ ฐฐฐฐฐฐฐ (2555), วลัยลัทธิฐฐ ฐฐฐฐฐฐฐฐ และมนวิกา ผดุงสิทธิ (2555) นฤมล ฐฐฐฐฐ (2554), มัถนชัย ฐฐฐฐฐ (2555), ดวณภา มกรานุกม (2554), ฐฐฐฐ วฐฐฐฐฐ (2555) และทฐฐฐฐฐ ฐฐฐฐฐ (2554)

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน การเข้ารับการอบรม (มัถนชัย ฐฐฐฐฐ, 2556; ฅฐฐฐฐ วัฒนวิไล และจุฑฐฐฐ ลิทธิผลวนิชกุล, 2555; ทฐฐฐฐฐ ฐฐฐฐฐ, 2554 และฐฐฐฐ วฐฐฐฐฐ, 2555) จำนวน 6 ฐฐ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดปัจจัยที่มีผลต่อศกยภาพของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ฐฐฐฐ วฐฐฐฐฐ, 2555; มัถนชัย ฐฐฐฐฐ, 2556, วลัยลัทธิฐฐ ฐฐฐฐฐ และมนวิกา ผดุงสิทธิ, 2555; นฤมล ฐฐฐฐฐ, 2554; ทฐฐฐฐฐ ฐฐฐฐฐ, 2554; ฅฐฐฐฐ วัฒนวิไลและจุฑฐฐฐ ลิทธิผลวนิชกุล, 2555) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ให้เลือกตอบ ดังนี้ ระดับความสำคัญมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ฐฐคำถามมี 42 ฐฐ จำแนกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

ด้านสมรรถนะ	จำนวน	14	ฐฐ
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	จำนวน	7	ฐฐ
ด้านภาษา	จำนวน	2	ฐฐ
ด้านการพัฒนาบุคลากร	จำนวน	5	ฐฐ
ด้านหลักสูตร	จำนวน	7	ฐฐ
ด้านเทคโนโลยี	จำนวน	7	ฐฐ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (มัถนชัย ฐฐฐฐฐ (2556, วลัยลัทธิฐฐ ฐฐฐฐฐ และมนวิกา ผดุงสิทธิ, 2555; ฐฐฐฐฐฐฐฐ ฐฐฐฐฐ, 2555; ทฐฐฐฐฐ ฐฐฐฐฐ, 2554; ดวณภา มกรานุกม, 2554) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5

ระดับให้เลือกตอบ ดังนี้ ระดับความพร้อมของครูผู้สอนสาขาการบัญชี มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ข้อคำถามมีจำนวนเป็น 6 ด้าน ดังนี้

ด้านสมรรถนะ	จำนวน	14	ข้อ
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	จำนวน	7	ข้อ
ด้านภาษา	จำนวน	2	ข้อ
ด้านการพัฒนาบุคลากร	จำนวน	5	ข้อ
ด้านหลักสูตร	จำนวน	7	ข้อ
ด้านเทคโนโลยี	จำนวน	7	ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาข้อมูลจากตำรา ทฤษฎี แนวคิด งานวิจัย และเอกสาร นำมาเป็นแนวทางในการสร้างประเด็น และตัวแปรในแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ และได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
5. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้กับครูผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 30 คน ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Cronbach Alpha Coefficient) ควรมีค่า 0.60 ขึ้นไป (Cronbach, 1995: 297-334) แสดงถึงตัวแปรมีความน่าเชื่อถือ (Reliability) พบว่า ค่า Cronbach's Alpha = 0.981 แสดงว่า แบบสอบถามชุดนี้มีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับดีมาก

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจัดทำข้อมูลที่รวบรวมมาได้ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. ลงรหัสแบบสอบถาม และตรวจสอบรหัสแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามดังกล่าวไปคำนวณหาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science)
4. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการใช้การแจกแจงค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)
5. วิเคราะห์ระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ตามวิธีลิเคิร์ตสเกล (Likert Scales) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้ค่าระดับความพร้อม (Wilmshurst and Frost, 2000)

ในการแปลความหมายเพื่อการจัดระดับค่าเฉลี่ย (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553) ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การวัดระดับความพร้อมออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ความพร้อมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ความพร้อมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ความพร้อมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	พร้อมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	พร้อมน้อยที่สุด

6. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยแสดงสมการจากงานวิจัยได้ ดังนี้ คือ

$$Y = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7 + b_8X_8 + b_9X_9 + b_{10}X_{10} + b_{11}X_{11} + b_{12}X_{12} + \text{error}$$

$$Y = \text{ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน}$$

$$X_1 = \text{เพศ (1 = ชาย, 2 = หญิง)}$$

- X_2 = อายุ (1 = 21 – 25 ปี, 2 = 26 – 30 ปี, 3 = 31 – 35 ปี, 4 = 36 – 40 ปี, 5 = 41 – 45 ปี, 6 = 46 – 50 ปี, 7 = 51 – 55 ปี, 8 = 56 – 60 ปี)
- X_3 = ระดับการศึกษา (1 = ปริญญาตรี, 2 = สูงกว่าระดับปริญญาตรี)
- X_4 = หน้าที่ที่รับผิดชอบ (1 = ครูผู้สอน, 2 = ครูผู้สอนและหน้าที่อื่น ๆ)
- X_5 = ประสบการณ์ทำงาน (1 = 1 – 5 ปี, 2 = 6 – 10 ปี, 3 = 11 – 15 ปี, 4 = 16 – 20 ปี, 5 = 21 – 25 ปี, 6 = 26 – 30 ปี, 7 = 31 – 35 ปี, 8 = 36 – 40 ปี)
- X_6 = การเข้ารับการอบรม (1 = ไม่เคยเข้ารับการอบรม, 2 = อบรม 1 - 3 ครั้ง, 3 = อบรม 4 – 6 ครั้ง, 4 = อบรม 7 – 9 ครั้ง, 5 = อบรมมากกว่า 9 ครั้ง)
- X_7 = ด้านสมรรถนะ (1 = พร้อมน้อยที่สุด, 2 = พร้อมน้อย, 3 = พร้อมปานกลาง, 4 = พร้อมมาก, 5 = พร้อมมากที่สุด)
- X_8 = ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน (1 = พร้อมน้อยที่สุด, 2 = พร้อมน้อย, 3 = พร้อมปานกลาง, 4 = พร้อมมาก, 5 = พร้อมมากที่สุด)
- X_9 = ด้านภาษา (1 = พร้อมน้อยที่สุด, 2 = พร้อมน้อย, 3 = พร้อมปานกลาง, 4 = พร้อมมาก, 5 = พร้อมมากที่สุด)
- X_{10} = ด้านการพัฒนาบุคลากร (1 = พร้อมน้อยที่สุด, 2 = พร้อมน้อย, 3 = พร้อมปานกลาง, 4 = พร้อมมาก, 5 = พร้อมมากที่สุด)
- X_{11} = ด้านหลักสูตร (1 = พร้อมน้อยที่สุด, 2 = พร้อมน้อย, 3 = พร้อมปานกลาง, 4 = พร้อมมาก, 5 = พร้อมมากที่สุด)
- X_{12} = ด้านเทคโนโลยี (1 = พร้อมน้อยที่สุด, 2 = พร้อมน้อย, 3 = พร้อมปานกลาง, 4 = พร้อมมาก, 5 = พร้อมมากที่สุด)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวัดข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistic) ประกอบด้วย

2.1 การทดสอบความแตกต่างของปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ที่มีผลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้การหาค่า สถิติ t-test และ F-test

2.2 โดยการวิเคราะห์สมการถดถอย (Multiple Regression) เพื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพชั้น ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้ทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 325 ชุด โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่อหาความถี่ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวัดข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพชั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการวิเคราะห์เชิงอนุมาน เพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความพร้อมระหว่างกลุ่มของผู้สอน วิชาชีพชั้นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้ค่าสถิติ t-test และ F-test และวิเคราะห์ สมการถดถอย (Multiple Regression) เพื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การพัฒนาคุณภาพของผู้สอนวิชาชีพชั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมทั้งสรุปสมมติฐานการศึกษา ตลอดจนนำเสนอผลการศึกษา ในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพชั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพชั้นของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของ ผู้ตอบแบบสอบถาม

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพชั้นกับปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพล ต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้สอนวิชาชีพชั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.5 สรุปสมมติฐานการศึกษา

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของคุณลักษณะทั่วไป โดยใช้สถิติความถี่ และร้อยละ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	28	8.62
	หญิง	297	91.38
อายุ			
	21-30 ปี	54	16.62
	31-40 ปี	147	45.23
	41-50 ปี	91	28.00
	51-60 ปี	33	10.15
ระดับการศึกษา			
	ปริญญาตรี	246	75.69
	ปริญญาโท	79	24.31
หน้าที่ที่ปฏิบัติ			
	ครูผู้สอน	141	43.38
	ครูผู้สอน+หัวหน้าแผนก	51	15.69
	ครูผู้สอน+หัวหน้างาน	116	35.69
	ครูผู้สอน+หัวหน้าแผนก+หัวหน้างาน	17	5.23
หน้าที่ที่รับผิดชอบ			
	1 หน้าที่	141	43.38
	2 หน้าที่ขึ้นไป	184	56.62

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ทำงาน		
1-10 ปี	150	46.15
11-20 ปี	107	32.92
21-30 ปี	60	18.46
31-40 ปี	8	2.46
การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน		
ไม่เคยเข้ารับการอบรม	161	49.54
1 – 3 ครั้ง	128	39.38
มากกว่า 4 ครั้ง	36	11.08
รวม	325	100

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 325 คน แบ่งเป็นเพศชาย 28 คน (ร้อยละ 8.62) เพศหญิง 297 คน (ร้อยละ 91.38) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 45.23) ช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี น้อยที่สุด (ร้อยละ 10.15) การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 246 คน (ร้อยละ 75.69) ระดับปริญญาโท 79 คน (ร้อยละ 24.31) หน้าที่ที่รับผิดชอบแบ่งเป็น 1 หน้าที่ คือ ด้านสอนอย่างเดียว จำนวน 141 คน (ร้อยละ 43.38) รับผิดชอบมากกว่า 1 หน้าที่ จำนวน 184 คน (ร้อยละ 56.62) มีหน้าที่ที่รับผิดชอบเป็นทั้งผู้สอนเพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 43.38) และมีทั้งหน้าที่ที่รับผิดชอบ 2 หน้าที่ขึ้นไป คือ เป็นทั้งผู้สอนและรับผิดชอบงานในด้านอื่น ในระดับที่ไม่แตกต่างกันมาก (ร้อยละ 56.62) มีประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 1-10 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 46.15) รองลงมา คือ ประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11-20 ปี (ร้อยละ 32.92) และประสบการณ์ทำงานระหว่าง 31-40 ปี น้อยที่สุด (ร้อยละ 2.46) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ร้อยละ 49.54) รองลงมา คือ มีการเข้ารับการอบรมประมาณ 1 – 3 ครั้ง (ร้อยละ 39.38) และเข้ารับการอบรมมากกว่า 4 ครั้ง น้อยที่สุด (ร้อยละ 11.08)

4.2 ระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพซีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพซีในสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล
ในส่วนองระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพซีโดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ในแต่ละด้าน ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพซีของ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพซี	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความพร้อม
ด้านสมรรถนะ	3.990	0.605	มาก
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	3.709	0.800	มาก
ด้านภาษา	3.248	1.060	ปานกลาง
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.618	0.980	มาก
ด้านหลักสูตร	3.886	0.843	มาก
ด้านเทคโนโลยี	4.073	0.709	มาก
รวม	3.860	0.651	มาก

จากตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของ
ผู้สอนวิชาชีพซีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.860 เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในระดับ
มาก คือ ด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.073 รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.990
และด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.886 ส่วนด้านภาษา มีความพร้อมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.248

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนองระดับความพร้อม โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสมรรถนะ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านสมรรถนะ

ด้านสมรรถนะ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพร้อม
ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.234	0.685	มาก
ความรู้ ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร	4.040	0.798	มาก
ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลและประเมินผล	4.089	0.712	มาก
ความรู้ ความเข้าใจในการผลิตสื่อการสอน	3.985	0.751	มาก
ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวิจัย	3.834	0.803	มาก
ความรู้ด้านเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย	4.025	0.749	มาก
ทักษะในการถ่ายทอดความรู้	4.092	0.723	มาก
ความรู้ ความเข้าใจแม่บทการบัญชี	4.089	0.721	มาก
ความรู้ ความเข้าใจในงบการเงิน	4.117	0.702	มาก
ความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานการสอบบัญชี	3.954	0.802	มาก
ความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชีไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน	3.945	0.784	มาก
ความรู้ ความเข้าใจพระราชบัญญัติการบัญชี			มาก
กฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ	3.868	0.772	
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษี	3.969	0.808	มาก
ความรู้ ความเข้าใจมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ	3.618	0.960	มาก
รวม	3.990	0.605	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านสมรรถนะ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.990 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านสมรรถนะ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.234 รองลงมา คือ มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.092 ความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง การวัดผลและประเมินผลกับความรู้ ความเข้าใจแม่บทการบัญชี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.089 และ ความรู้ ความเข้าใจมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.618

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ในส่วนของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความพร้อม
ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอาเซียน	3.791	0.831	มาก
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน	3.794	0.922	มาก
ข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน	3.729	0.879	มาก
กฎบัตรอาเซียน	3.646	0.907	มาก
ข้อตกลงยอมรับร่วม (MRAs) ในสาขาวิชาชีพหลัก	3.618	0.937	มาก
ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ	3.723	0.925	มาก
การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ AEC	3.665	0.897	มาก
รวม	3.709	0.800	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.709 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน มากที่สุด คือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.794 รองลงมา คือ ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.791 และข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.729 ส่วนด้านที่น้อยที่สุดคือ ข้อตกลงยอมรับร่วม (MRAs) ในสาขาวิชาชีพหลัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.618

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนขอระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านภาษา ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านภาษา

ด้านภาษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพร้อม
ความรู้และทักษะในด้านภาษาอังกฤษ เช่น การพูด การอ่าน การเขียน	3.462	0.998	ปานกลาง
ความรู้และทักษะในด้านภาษาอื่น ๆ เช่น มลายู ภาษาจีน เป็นต้น	3.034	1.253	ปานกลาง
รวม	3.248	1.060	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในด้านภาษา พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพที่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.248 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพซึ่งของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านภาษามากที่สุด คือ ความรู้และทักษะในด้านภาษาอังกฤษ เช่น การพูด การอ่าน การเขียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.462 และ ความรู้และทักษะในด้านภาษาอื่น ๆ เช่น มลายู ภาษาจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.034

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านการพัฒนาบุคลากร ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านการพัฒนาบุคลากร

ด้านการพัฒนาบุคลากร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพร้อม
การอบรม/สัมมนา	3.711	1.029	มาก
การศึกษาดูงาน	3.628	1.108	มาก
การศึกษาต่อ	3.575	1.074	มาก
การแลกเปลี่ยนบุคลากร	3.505	1.073	มาก
การฝึกงานในสถานประกอบการ	3.671	1.030	มาก
รวม	3.618	0.980	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.618 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความ

พร้อมของผู้สอนวิชาชีพซึ่งของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านการพัฒนาบุคลากร มากที่สุด คือ การอบรม/สัมมนา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.711 รองลงมา คือ การฝึกงานในสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.671 และการศึกษาดูงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.628 ส่วนด้านที่น้อยที่สุด คือ การแลกเปลี่ยนบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.505

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วน of ระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านหลักสูตร ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความพร้อม
มีหลักสูตรที่มุ่งเน้นการผลิตนักบัญชีมืออาชีพ	3.917	0.960	มาก
หลักสูตรมีความหลากหลาย สอดคล้องกับบริบท ท้องถิ่น สังคม	3.843	0.931	มาก
พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพให้ทันเทคโนโลยี	3.880	0.943	มาก
หลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน	3.991	0.908	มาก
พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน	3.831	0.932	มาก
มีหลักสูตรที่หลากหลายทั้งในระบบ นอกระบบ ทวิภาคี เทียบโอนประสบการณ์ อื่นๆ	3.858	0.929	มาก
พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวโน้ม อุตสาหกรรมในอนาคต	3.883	0.919	มาก
รวม	3.886	0.843	มาก

จากตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอน ในด้านหลักสูตร พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.886 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมในด้านหลักสูตร มากที่สุด คือ หลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.991 รองลงมา คือ มีหลักสูตรที่มุ่งเน้นการผลิตนักบัญชีมืออาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.917 และพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวโน้มอุตสาหกรรมในอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.883 ส่วนด้านที่น้อยที่สุด คือ พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.831

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านเทคโนโลยี ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านเทคโนโลยี

ด้านเทคโนโลยี	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับ
		มาตรฐาน	ความพร้อม
ความสามารถในการใช้โปรแกรมพื้นฐาน เช่น Word, Excel	4.157	0.803	มาก
ความสามารถในการใช้โปรแกรมนำเสนอ เช่น PowerPoint	4.095	0.805	มาก
ความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี	3.972	0.825	มาก
ความสามารถในการผลิตสื่อการสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูป	3.871	0.927	มาก
การค้นคว้าหาความรู้จาก Internet	4.160	0.812	มาก
การติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่าย Internet, social network	4.166	0.784	มาก
การรับส่งข้อมูล ในเครือข่ายคอมพิวเตอร์	4.086	0.819	มาก
รวม	4.073	0.709	มาก

จากตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านเทคโนโลยี พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.073 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านเทคโนโลยี มากที่สุด คือ การติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่าย Internet, social network มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.166 รองลงมา คือ การค้นคว้าหาความรู้จาก Internet มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.160 และความสามารถในการใช้โปรแกรมพื้นฐาน เช่น Word, Excel มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.157 ส่วนด้านที่น้อยที่สุด คือ ความสามารถนำการผลิตสื่อการสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.871

4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในกรณีที่ข้อมูลทั่วไปมี 2 กลุ่มย่อย ใช้สถิติทดสอบ Independent Sample และถ้ามากกว่า 2 กลุ่มย่อย ใช้สถิติทดสอบ ANOVA และเมื่อมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม จะทดสอบความแตกต่างแต่ละคู่ด้วยวิธี Post Hoc โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ โดย ใช้สถิติทดสอบ Independent Sample ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชี	เพศ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	p-value
ด้านสมรรถนะ	ชาย	4.355	0.621	3.388	0.001*
	หญิง	3.956	0.594		
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ อาเซียน	ชาย	4.102	0.889	2.744	0.006*
	หญิง	3.672	0.782		
ด้านภาษา	ชาย	3.839	0.933	3.132	0.002*
	หญิง	3.192	1.055		
ด้านการพัฒนาบุคลากร	ชาย	3.914	1.053	1.680	0.094
	หญิง	3.590	0.970		
ด้านหลักสูตร	ชาย	4.066	0.864	1.184	0.237
	หญิง	3.869	0.841		
ด้านเทคโนโลยี	ชาย	4.250	0.636	1.387	0.167
	หญิง	4.056	0.715		
รวม	ชาย	4.170	0.663	2.662	0.008*
	หญิง	3.831	0.643		

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไป จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายและเพศหญิง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยผู้สอนที่เป็นเพศชายมีระดับความพร้อมมากกว่าผู้สอนที่เป็นเพศหญิง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่าง ในด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน และด้านภาษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ ใช้สถิติทดสอบ ANOVA และเมื่อมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม จะทดสอบความแตกต่างแต่ละคู่ด้วยวิธี Post Hoc โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้สอนวิชาชีพ	อายุ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p-value
ด้านสมรรถนะ	21-30 ปี	4.143	0.670	2.209	0.087
	31-40 ปี	3.976	0.582		
	41-50 ปี	3.892	0.567		
	51-60 ปี	4.074	0.664		
ด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับอาเซียน	21-30 ปี	3.876	0.798	1.331	0.264
	31-40 ปี	3.718	0.753		
	41-50 ปี	3.603	0.837		
	51-60 ปี	3.693	0.887		
ด้านภาษา	21-30 ปี	3.315	1.065	0.495	0.686
	31-40 ปี	3.299	1.015		
	41-50 ปี	3.148	1.109		
	51-60 ปี	3.182	1.131		
ด้านการพัฒนาบุคลากร	21-30 ปี	3.800	0.856	1.891	0.131
	31-40 ปี	3.671	0.906		
	41-50 ปี	3.431	1.130		
	51-60 ปี	3.600	1.001		

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้สอนวิชาชีพ	อายุ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p-value
ด้านหลักสูตร	21-30 ปี	4.169	0.642	4.873	0.003*
	31-40 ปี	3.929	0.720		
	41-50 ปี	3.642	1.003		
	51-60 ปี	3.905	1.004		
ด้านเทคโนโลยี	21-30 ปี	4.265	0.633	3.464	0.017*
	31-40 ปี	4.126	0.650		
	41-50 ปี	3.928	0.772		
	51-60 ปี	3.918	0.817		
รวม	21-30 ปี	4.043	0.617	2.979	0.032*
	31-40 ปี	3.882	0.611		
	41-50 ปี	3.718	0.690		
	51-60 ปี	3.857	0.705		

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามอายุ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ในด้านหลักสูตร และด้านเทคโนโลยี แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Post Hoc ดังตารางที่ 4.11 และ ตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านหลักสูตร จำแนกตามอายุ

	อายุ	ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	P-value
	31-40 ปี	0.161	0.482
21-30 ปี	41-50 ปี	0.325	0.037*
	51-60 ปี	0.186	0.638
31-40 ปี	41-50 ปี	0.164	0.306
	51-60 ปี	0.024	0.998
41-50 ปี	51-60 ปี	-0.139	0.769

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระหว่าง 21-30 ปี กับอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาด้านเทคโนโลยี จำแนกตามอายุ

	อายุ	ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	P-value
	31-40 ปี	0.138	0.217
21-30 ปี	41-50 ปี	0.337	0.006*
	51-60 ปี	0.347	0.026*
31-40 ปี	41-50 ปี	0.199	0.035*
	51-60 ปี	0.209	0.124
41-50 ปี	51-60 ปี	0.010	0.944

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของระดับความพร้อมของผู้สอน วิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ ในด้านเทคโนโลยี พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี กับมีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในด้านเทคโนโลยี มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี กับมีอายุอยู่ระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในด้านเทคโนโลยี มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี กับมีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในด้านเทคโนโลยี มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาโดยใช้สถิติทดสอบ Independent Sample ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชี	ระดับ การศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	p-value
ด้านสมรรถนะ	ปริญญาตรี	3.985	0.593	-0.247	0.805
	ปริญญาโท	4.005	0.647		
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ อาเซียน	ปริญญาตรี	3.717	0.773	0.284	0.776
	ปริญญาโท	3.687	0.884		
ด้านภาษา	ปริญญาตรี	3.232	1.037	-0.479	0.632
	ปริญญาโท	3.297	1.134		
ด้านการพัฒนาบุคลากร				0.666	0.527
	ปริญญาตรี	3.641	0.925		
	ปริญญาโท	3.547	1.137		
ด้านหลักสูตร	ปริญญาตรี	3.956	0.732	2.170	0.032*
	ปริญญาโท	3.669	1.099		
ด้านเทคโนโลยี	ปริญญาตรี	4.081	0.673	0.393	0.695
	ปริญญาโท	4.045	0.818		
รวม	ปริญญาตรี	3.875	0.612	0.642	0.522
	ปริญญาโท	3.814	0.760		

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อม ของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีกับปริญญาโท มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีกับปริญญาโท มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในด้านหลักสูตร มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ โดยใช้สถิติทดสอบ t - test ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชี	หน้าที่ ที่รับผิดชอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	p-value
ด้านสมรรถนะ	1 หน้าที่	3.994	0.613	0.105	0.917
	2 หน้าที่ขึ้นไป	3.987	0.601		
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ อาเซียน	1 หน้าที่	3.796	0.815	1.720	0.086
	2 หน้าที่ขึ้นไป	3.643	0.784		
ด้านภาษา	1 หน้าที่	3.372	1.098	1.863	0.063
	2 หน้าที่ขึ้นไป	3.152	1.022		
ด้านการพัฒนาบุคลากร	1 หน้าที่	3.746	0.950	2.077	0.039*
	2 หน้าที่ขึ้นไป	3.520	0.993		
ด้านหลักสูตร	1 หน้าที่	3.951	0.812	1.222	0.223
	2 หน้าที่ขึ้นไป	3.836	0.865		
ด้านเทคโนโลยี	1 หน้าที่	4.117	0.681	0.978	0.329
	2 หน้าที่ขึ้นไป	4.039	0.731		
รวม	1 หน้าที่	3.915	0.663	1.341	0.181
	2 หน้าที่ขึ้นไป	3.818	0.639		

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มี

หน้าที่ที่รับผิดชอบ 1 หน้าที่ กับมี 2 หน้าที่ขึ้นไป มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพฯ ไม่มี ความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี หน้าที่ที่รับผิดชอบ 1 หน้าที่ กับมี 2 หน้าที่ขึ้นไป มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพฯ ในด้านการพัฒนา บุคลากร มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนเปรียบเทียบความแตกต่างของ ระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพฯของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ใช้สถิติทดสอบ ANOVA และเมื่อมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม จะทดสอบความแตกต่างแต่ละคู่ด้วยวิธี Post Hoc โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพฯของสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามประสบการณ์ ทำงาน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้สอนวิชาชีพฯ	ประสบการณ์ ทำงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p-value
ด้านสมรรถนะ	1-10 ปี	4.017	0.646	0.961	0.411
	11-20 ปี	3.949	0.526		
	21-30 ปี	4.035	0.622		
	31-40 ปี	3.705	0.695		
ด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับอาเซียน	1-10 ปี	3.780	0.791	0.821	0.483
	11-20 ปี	3.628	0.755		
	21-30 ปี	3.671	0.898		
	31-40 ปี	3.768	0.808		
ด้านภาษา	1-10 ปี	3.283	1.035	0.562	0.641
	11-20 ปี	3.290	1.014		
	21-30 ปี	3.117	1.236		
	31-40 ปี	3.000	0.655		

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชี	ประสบการณ์ ทำงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p-value
ด้านการพัฒนาบุคลากร	1-10 ปี	3.771	0.879	2.806	0.040*
	11-20 ปี	3.499	0.949		
	21-30 ปี	3.520	1.215		
	31-40 ปี	3.075	0.868		
ด้านหลักสูตร	1-10 ปี	4.010	0.719	2.533	0.057
	11-20 ปี	3.832	0.782		
	21-30 ปี	3.726	1.159		
	31-40 ปี	3.500	0.736		
ด้านเทคโนโลยี	1-10 ปี	4.161	0.658	2.133	0.096
	11-20 ปี	4.044	0.700		
	21-30 ปี	3.950	0.844		
	31-40 ปี	3.714	0.464		
รวม	1-10 ปี	3.936	0.632	1.592	0.191
	11-20 ปี	3.807	0.603		
	21-30 ปี	3.804	0.765		
	31-40 ปี	3.574	0.600		

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในด้านการพัฒนาบุคลากร มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Post Hoc ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ในด้านการพัฒนาบุคลากร

ประสบการณ์ทำงาน	ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	P-value
11-20 ปี	0.272	0.028*
1-10 ปี	0.251	0.092
31-40 ปี	0.696	0.049*
11-20 ปี	-0.021	0.894
31-40 ปี	0.424	0.235
21-30 ปี	0.445	0.224

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ ของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ในด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 1-10 ปี กับมีประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 11-20 ปี มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ในด้านการพัฒนาบุคลากร มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 1-10 ปี กับมีประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ในด้านการพัฒนาบุคลากร มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเข้ารับการอบรม ใช้สถิติทดสอบ ANOVA และเมื่อมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม จะทดสอบความแตกต่างแต่ละคู่ด้วยวิธี Post Hoc โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
จำแนกตามการเข้ารับอบรม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชี	การเข้ารับอบรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p-value
ด้านสมรรถนะ	ไม่เคยเข้า	3.882	0.540	6.010	0.003*
	1-3 ครั้ง	4.064	0.661		
	มากกว่า 4 ครั้ง	4.208	0.594		
ด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับอาเซียน	ไม่เคยเข้า	3.530	0.821	9.861	0.000*
	1-3 ครั้ง	3.833	0.736		
	มากกว่า 4 ครั้ง	4.075	0.728		
ด้านภาษา	ไม่เคยเข้า	2.978	1.048	12.974	0.000*
	1-3 ครั้ง	3.430	1.029		
	มากกว่า 4 ครั้ง	3.806	0.872		
ด้านการพัฒนาบุคลากร	ไม่เคยเข้า	3.390	0.973	12.551	0.000*
	1-3 ครั้ง	3.741	0.933		
	มากกว่า 4 ครั้ง	4.200	0.870		
ด้านหลักสูตร	ไม่เคยเข้า	3.834	0.876	1.688	0.187
	1-3 ครั้ง	3.886	0.809		
	มากกว่า 4 ครั้ง	4.119	0.795		
ด้านเทคโนโลยี	ไม่เคยเข้า	4.058	0.665	1.115	0.329
	1-3 ครั้ง	4.045	0.793		
	มากกว่า 4 ครั้ง	4.238	0.569		
รวม	ไม่เคยเข้า	3.743	0.624	7.203	0.001*
	1-3 ครั้ง	3.924	0.667		
	มากกว่า 4 ครั้ง	4.156	0.595		

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความพร้อมของผู้สอน วิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้ารับการอบรม พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีการเข้ารับการอบรมต่างกัน มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเข้ารับการอบรมต่างกัน มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านภาษา และด้านการพัฒนาบุคลากร มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายข้อในแต่ละด้าน ด้วยวิธี Post Hoc ดังตารางที่ 4.18 ถึง 4.22

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายข้อของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้ารับการอบรม ในด้านสมรรถนะ

การเข้ารับการอบรม		ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	P-value
ไม่เคยเข้า	1-3 ครั้ง	-0.181	0.038*
	มากกว่า 4 ครั้ง	-0.326	0.013*
1-3 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	-0.145	0.438

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายข้อของระดับความพร้อมของผู้สอน วิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้ารับการอบรม ในด้านสมรรถนะ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม กับมีการเข้ารับการอบรมประมาณ 1-3 ครั้ง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในด้านสมรรถนะ มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม กับมีการเข้ารับการอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในด้านสมรรถนะ มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้ารับอบรม ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน

	การเข้ารับอบรม	ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	P-value
ไม่เคยเข้า	1-3 ครั้ง	-0.303	0.005*
	มากกว่า 4 ครั้ง	-0.546	0.001*
1-3 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	-0.243	0.257

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้ารับอบรม ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับอบรม ก็มีการเข้ารับอบรมประมาณ 1-3 ครั้ง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพชี ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับอบรม ก็มีการเข้ารับอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพชี ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้ารับอบรม ในด้านภาษา

	การเข้ารับอบรม	ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	P-value
ไม่เคยเข้า	1-3 ครั้ง	-0.451	0.001*
	มากกว่า 4 ครั้ง	-0.827	0.000*
1-3 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	-0.376	0.152

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้ารับอบรม ในด้านภาษา พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับอบรม กับมีการเข้ารับอบรมประมาณ 1-3 ครั้ง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในด้านภาษา มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับอบรม กับมีการเข้ารับอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในด้านภาษา มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้ารับอบรม ในด้านการพัฒนาบุคลากร

	การเข้ารับอบรม	ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	P-value
ไม่เคยเข้า	1-3 ครั้ง	-0.351	0.008*
	มากกว่า 4 ครั้ง	-0.810	0.000*
1-3 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	-0.459	0.038*

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้ารับอบรม ในด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับอบรม กับมีการเข้ารับอบรมประมาณ 1-3 ครั้ง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ในด้านการพัฒนาบุคลากร มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับอบรม กับมีการเข้ารับอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ในด้านการพัฒนาบุคลากร มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเข้ารับอบรมประมาณ 1-3 ครั้ง กับมีการเข้ารับอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ ในด้านการพัฒนาบุคลากร มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพซึ่งของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้ารับอบรม โดยภาพรวม

	การเข้ารับอบรม	ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	P-value
ไม่เคยเข้า	1-3 ครั้ง	-0.181	0.059
	มากกว่า 4 ครั้ง	-0.413	0.002*
1-3 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	-0.232	0.157

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพซึ่งของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้ารับอบรม โดยภาพรวม พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับอบรม กับมีการเข้ารับอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพกับปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนวิชาชีพซึ่งของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพซึ่งโดยใช้เมทริกซ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation Matrix) แสดงในตารางที่

4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนวิชาชีพ

ตัวแปร (Variables)	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	หน้าที่ที่ รับผิดชอบ	ประสบการณ์ ทำงาน	การเข้ารับ การอบรม	ด้าน สมรรถนะ	ด้านความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับอาเซียน	ด้าน ภาษา	ด้านการ พัฒนา บุคลากร	ด้าน หลักสูตร	ด้าน เทคโนโลยี	ความ พร้อม
เพศ	1.000												
อายุ	0.048	1.000											
ระดับการศึกษา	-0.082	0.283*	1.000										
หน้าที่ที่รับผิดชอบ	-0.038	0.104	0.003	1.000									
ประสบการณ์ทำงาน	0.138	0.860*	0.288*	0.159*	1.000								
การเข้ารับการอบรม	-0.312	0.135*	0.108	-0.136*	0.172*	1.000							
ด้านสมรรถนะ	-0.216	0.173*	0.175*	0.072	0.181*	0.199*	1.000						
ด้านความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	-0.085	0.078	0.075	-0.106	0.117*	0.209*	0.688*	1.000					
ด้านภาษา	-0.158	0.205*	0.264*	-0.058	0.191*	0.238*	0.598*	0.508*	1.000				
ด้านการพัฒนาบุคลากร	-0.087	0.025	0.094	-0.026	0.010	0.232*	0.595*	0.539*	0.642*	1.000			
ด้านหลักสูตร	-0.079	-0.012	0.082	-0.103	0.004	0.122*	0.651*	0.589*	0.511*	0.695*	1.000		
ด้านเทคโนโลยี	-0.120*	-0.106	0.057	-0.108	-0.085	0.084	0.528*	0.485*	0.445*	0.569*	0.737*	1.000	
ความพร้อม	-0.147*	-0.098	-0.040	-0.089	-0.110	0.201*	0.565*	0.554*	0.317*	0.527*	0.505*	0.503*	1.000

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอน วิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา หน้าที่ที่รับผิดชอบ และประสบการณ์ทำงาน ส่งผลในเชิงลบกับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ส่วนปัจจัยด้านการเข้ารับการอบรม ด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านภาษา ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านหลักสูตร และด้านเทคโนโลยี ส่งผลในเชิงบวกกับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี และจากการตรวจสอบ Multicollinearity โดยใช้ Variance inflation factor (VIF) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีทั้ง 12 ด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กันเอง หรือไม่เกิด Multicollinearity เพราะมีค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของคุณสมบัติระหว่างระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ใช้สถิติทดสอบความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์การถดถอยเพื่อพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมของผู้สอน วิชาบัญชีกับปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชีของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ปัจจัย	B	Beta	t	p-value
(Constant)	0.798		2.214	0.028
เพศ	-0.003	-0.001	-0.032	0.974
อายุ	-0.031	-0.041	-0.635	0.526
ระดับการศึกษา	-0.089	-0.059	-1.329	0.185
หน้าที่ที่รับผิดชอบ	0.001	0.001	0.023	0.981
ประสบการณ์ทำงาน	-0.091	-0.117	-1.756	0.080
การเข้ารับการอบรม	0.105	0.109	2.381	0.018*
ด้านสมรรถนะ	0.377	0.327	4.855	0.000*
ด้านภาษา	-0.123	-0.194	-3.280	0.001*
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	0.217	0.241	4.064	0.000*

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ปัจจัย	B	Beta	t	p-value
ด้านการพัฒนาบุคลากร	0.183	0.251	3.825	0.000*
ด้านหลักสูตร	-0.073	-0.082	-1.110	0.268
ด้านเทคโนโลยี	0.204	0.201	3.260	0.001*

ค่าคงที่ = 0.798; $SE_{est} = \pm 0.473$
 $R = 0.701$; $R^2 = 0.491$; $F = 25.130$; $p\text{-value} = 0.000^*$

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์การถดถอยเพื่อพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพกับปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ปัจจัยทั้ง 12 ด้าน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ ด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านภาษา และด้านการเข้ารับการอบรม สามารถพยากรณ์ความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการศึกษา ด้านการเข้ารับการอบรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น พบว่า ผู้สอนวิชาชีพที่ได้รับการอบรมมาก จะส่งผลต่อความพร้อมมากขึ้นกว่าผู้สอนวิชาชีพที่ไม่ได้รับการอบรม เนื่องจากการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประโยชน์ที่จะได้ทำให้เกิดความตระหนักและการเตรียมความพร้อมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม

ด้านสมรรถนะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ พบว่า ผู้สอนวิชาชีพที่มีความรู้ ความสามารถในการสอน และด้านวิชาชีพผู้สอนจะมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมาก เนื่องมาจากความสามารถดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับคุณสมบัติของนักวิชาชีพมืออาชีพที่สมาคมวิชาชีพและผู้สอนวิชาชีพรับอนุญาตแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ ทั้งนี้ ผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถด้านวิชาชีพผู้สอนและด้านการจัดการสอนจะส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและของตนเองในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ด้านภาษา พบว่ามีความสัมพันธ์ทางลบกับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความคาดหวังในด้านภาษาของผู้สอนวิชาบัญชีมีน้อย เนื่องจากผลการจัดอันดับในด้านภาษาของประเทศไทยจะอยู่ในลำดับเกือบสุดท้าย ทำให้ผู้สอนไม่ได้คาดหวังในด้านภาษามากนัก ถึงแม้จะให้ความสำคัญก็ตามทำให้ทิศทางการสัมพันธ์กับความพร้อมเป็นไปในทางตรงกันข้าม อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ซึ่งไม่ได้มีการใช้ภาษาอังกฤษมากนัก พื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่ก็สามารถส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี เนื่องจากผู้สอนวิชาบัญชีที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนมากจะส่งผลต่อการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ต่างจากผู้สอนที่ไม่มีความรู้ ความเข้าใจ

ด้านการพัฒนาบุคลากรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี อันเนื่องมาจากผู้สอนวิชาบัญชีที่มีโอกาสพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ได้รับความรู้ใหม่ ๆ ในด้านต่าง ๆ อันจะส่งผลต่อความพร้อมมากขึ้น

ด้านเทคโนโลยี พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี มาก เนื่องจากผู้สอนวิชาบัญชีที่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยี จะมีความสามารถในการพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาความรู้ และรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

การศึกษาครั้งนี้ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่อไปนี้ เพศ อายุ ระดับการศึกษา หน้าที่ที่รับผิดชอบ ประสบการณ์ทำงาน และด้านหลักสูตร โดยในด้านเพศต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีเหมือนกับผลการศึกษาในอดีตที่ไม่พบความสัมพันธ์ (บุญสนอง สว่างโรจน์ 2552; นฤมล สุมรรคา, 2554; ชูศรี เทียศิริเพชร, 2554; มัทนชัย สุทธิพันธุ์, 2555) ถึงแม้ว่าผู้สอนวิชาบัญชีเพศชายจะมีจำนวนน้อยกว่าเพศหญิง 10 เท่า ก็ไม่ส่งผลต่อความพร้อม ในด้านอายุต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีเหมือนกับผลการศึกษาในอดีตที่ไม่พบความสัมพันธ์ (นฤมล สุมรรคา 2554, ชูศรี เทียศิริเพชร, 2554) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาไปกระจุกตัวอยู่ในช่วงเดียวกัน คือ 31 – 40 ปี ทำให้ไม่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ ด้านระดับการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์เหมือนกับผลการศึกษาของ วัลลภ บัวชุม (2554) ซึ่งอาจเนื่องมาจากผู้สอนวิชาบัญชีส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ด้านหน้าที่ที่รับผิดชอบไม่พบความสัมพันธ์กับความพร้อม อันเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างมีหน้าที่หลักคือ เป็นผู้สอน ส่วนหน้าที่ในด้านอื่น ๆ เป็นเพียงหน้าที่เสริมซึ่งไม่ได้ส่งผลต่อความพร้อม ด้านประสบการณ์ทำงาน ไม่พบความสัมพันธ์กับความพร้อม อันเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างมีหน้าที่สอนซึ่งต้องมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลา ทำให้ไม่เกิดความแตกต่างในด้านประสบการณ์ทำงาน ด้านหลักสูตร ไม่พบความสัมพันธ์แต่อย่างใดถึงแม้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะเร่งจัดทำ

หลักสูตรให้สอดคล้องกับการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แต่ในส่วนของวิชาบัญชีนั้นก็ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในรายวิชาแต่อย่างใดทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระดับของผู้เรียนซึ่งต่ำกว่าระดับอุดมศึกษา

4.5 สรุปสมมติฐานการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยกำหนดสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของระดับความพร้อมระหว่างกลุ่มผู้สอนวิชาชีพในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ การเข้ารับการอบรม และสมมติฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของปัจจัยข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา หน้าที่ที่รับผิดชอบ ประสบการณ์ทำงาน การเข้ารับการอบรม และปัจจัยเฉพาะผู้สอน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะ ด้านภาษา ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านหลักสูตร และด้านเทคโนโลยี จากผลการศึกษายอมรับสมมติฐานจำนวน 9 สมมติฐาน ปฏิเสธสมมติฐาน 9 สมมติฐาน ดังตาราง ที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 สรุปสมมติฐานการศึกษา

สมมติฐาน	ตัวแปร	ยอมรับ/ปฏิเสธ
H1	ความแตกต่างของระดับความพร้อมด้านเพศ	ยอมรับ
H2	ความแตกต่างของระดับความพร้อมด้านระดับอายุ	ยอมรับ
H3	ความแตกต่างของระดับความพร้อมด้านระดับการศึกษา	ปฏิเสธ
H4	ความแตกต่างของระดับความพร้อมด้านหน้าที่ที่รับผิดชอบ	ปฏิเสธ
H5	ความแตกต่างของระดับความพร้อมด้านประสบการณ์	ปฏิเสธ
H6	ความแตกต่างของระดับความพร้อมด้านการเข้ารับการอบรม	ยอมรับ
H7	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพด้านเพศ	ปฏิเสธ
H8	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพด้านอายุ	ปฏิเสธ

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

สมมติฐาน	ตัวแปร	ยอมรับ/ปฏิเสธ
H9	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีด้านระดับการศึกษา	ปฏิเสธ
H10	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีด้านหน้าที่ที่รับผิดชอบ	ปฏิเสธ
H11	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีด้านประสบการณ์	ปฏิเสธ
H12	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีด้านการเข้ารับการอบรม	ยอมรับ
H13	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีด้านสมรรถนะ	ยอมรับ
H14	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีด้านภาษา	ยอมรับ
H15	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	ยอมรับ
H16	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีด้านการพัฒนาบุคลากร	ยอมรับ
H17	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีด้านหลักสูตร	ปฏิเสธ
H18	อิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีด้านเทคโนโลยี	ยอมรับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้สอนวิชาบัญชี ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่คาดว่า มีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชากร คือ ผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั่วประเทศทั้งสิ้น 1,746 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั่วประเทศ จำนวน 325 คน โดยการคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane (1973) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 6 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวัดข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการวิเคราะห์เชิงอนุมาน เพื่อทดสอบความแตกต่าง ของปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้ค่าสถิติ t-test และ F-test และวิเคราะห์สมการถดถอย (Multiple Regression) เพื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้สอนวิชาบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การศึกษาในบทนี้ มีประเด็นสำคัญในการนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

- 5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย
- 5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย
- 5.3 ข้อจำกัดในงานวิจัย
- 5.4 งานวิจัยในอนาคต

5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปและอภิปรายได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ศึกษาความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับมาก ยกเว้นในด้าน ภาษา อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของมัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2556) ที่พบว่าผู้จัดทำ บัญชีไทยส่วนใหญ่มีความพร้อมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยความพร้อมในด้านทักษะคอมพิวเตอร์ เพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ส่วนความพร้อมของผู้จัดทำบัญชีไทยที่มีระดับน้อย คือ ความรู้และ ทักษะด้านภาษาอื่น ๆ ในอาเซียน เช่น ภาษามลายู ภาษาจีน เนื่องจากมีการบัญญัติให้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นความจำเป็นที่จะศึกษาภาษาอื่นจึงมีน้อย งานวิจัยของ นฤมล สุวรรณคา (2554) ที่พบว่าบุคลากรทางบัญชีในสถานประกอบการ จังหวัดสระบุรี มีความพร้อมใน การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ในระดับ ปานกลาง ด้านทักษะภาษาอยู่ในระดับมาก ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสามารถในการใช้โปรแกรม Excel อยู่ในระดับสูงสุด โดยพิจารณาในภาพรวมด้านที่มีความพร้อมมากที่สุด คือ ความรู้ความสามารถ ในทักษะวิชาชีพบัญชีแต่ทั้งนี้การศึกษาที่ยังมีข้อจำกัดในเรื่องขนาดตัวอย่างที่ใช้กลุ่มบุคลากรวิชาชีพ บัญชีใน 2 อำเภอ ของจังหวัดสระบุรี ซึ่งค้านกับงานวิจัยในอดีตของนพดล สุตันตวิวัฒน์กุล (2554) พบว่าความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนยังมีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย เป็นส่วนใหญ่ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการศึกษานั้นเป็นการศึกษา ในภาพรวมของอาชีวศึกษาไม่ได้เจาะจงเฉพาะกลุ่ม ผลการศึกษาที่ได้ จึงไม่สอดคล้องกันและจาก การศึกษาของ วลัยลักษณ์ สุวรรณวลัยกรและมนวิภา ผดุงสิทธิ์ (2556) ที่พบว่าผู้บังคับบัญชารายส่วนใหญ่ ยังเห็นว่าผู้ได้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชี มีความพร้อมในคุณสมบัติด้านต่าง ๆ สำหรับการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนน้อยกว่าระดับที่ผู้บังคับบัญชาคาดหวัง โดยเฉพาะ

ความรู้ความสามารถในด้านภาษาจีน แต่ทั้งนี้ก็เป็นสำรวจจากความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ไม่ได้สำรวจจากผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีโดยตรง

2. ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การศึกษาพบว่าความแตกต่างทางด้านเพศ ทางด้านอายุ การเข้ารับการอบรม ซึ่งสามารถอภิปรายผลการศึกษาคั้งนี้ได้ว่า

ทางด้านเพศ แบ่งออกเป็นเพศชาย และเพศหญิง จากการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างระหว่างเพศ โดยผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการที่เป็นเพศชาย จะมีระดับความพร้อมในด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านภาษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากการศึกษาของแมค คอบีและแจ็กคลิง (Macaoby and Jackling, 1974 อ้างอิงจาก สุรางค์ โคว์ตระกูล, 2550) พบว่า เพศชายมีความสามารถและความถนัดมากกว่าเพศหญิง ในด้านคณิตศาสตร์ ด้านการคำนวณ การเข้าใจตรรกะต่าง ๆ การคิดวิเคราะห์ การใช้ภาษาในเชิงเหตุผลมากกว่าผู้หญิง อีกทั้งความคล่องตัวในด้านร่างกาย จึงอาจส่งผลให้เพศชายมีระดับความพร้อมในด้านต่าง ๆ มากกว่าเพศหญิง ซึ่งค้านกับงานวิจัยในอดีตของ นฤมล สุมรรคา (2554) ที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศของบุคลากรทางการบัญชีทั้งนี้อาจเพราะลักษณะหน้าที่งานที่รับผิดชอบ และกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน จึงมีผลต่อการศึกษา

ทางด้านอายุ ได้กำหนดช่วงอายุ 21 – 30 ปี, 31 -40 ปี, 41 – 50 ปี และ 51 – 60 ปี จากการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ 21 -30 ปี กับช่วงอายุ 41 -50 ปี โดยช่วงอายุ 21 – 30 ปี จะมีความพร้อมด้านเทคโนโลยีสูงกว่าช่วงอายุ 41 – 50 ปี อันเนื่องมาจากช่วงอายุ 21 -30 ปี เป็นช่วงวัยที่เพิ่งจบการศึกษาและได้รับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีจากสถาบันการศึกษา ส่วนในช่วงวัย 41 -50 ปี เป็นช่วงที่มีภาระหน้าที่ในหลาย ๆ ด้าน ทำให้ขาดการอบรมความรู้ทางด้านเทคโนโลยี แต่กลับกันกับการศึกษาของ นฤมล สุมรรคา (2554) ที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างอายุ ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะงานที่ปฏิบัติแตกต่างกัน รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกันจึงมีผลต่อการศึกษา

ด้านการเข้ารับการอบรม ได้แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ ไม่เคยเข้ารับการอบรม เข้ารับการอบรม 1-3 ครั้ง และเข้ารับการอบรมมากกว่า 4 ครั้ง จากการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างระหว่างผู้สอนวิชาบัญชีที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม กับ ผู้สอนวิชาบัญชีที่เข้ารับการอบรมมากกว่า 4 ครั้ง โดยผู้ที่เข้ารับการอบรมมากกว่า 4 ครั้ง จะมีระดับความพร้อมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม อันเนื่องมาจากผู้ที่ได้รับการอบรมมากกว่าจะได้รับการพัฒนา เรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ ทำให้เกิดความพร้อมซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวัลลภ บัวชุม (2554) และ สงกรานต์ ไกรวงษ์ (2551) ที่พบความแตกต่าง

ระหว่างผู้จัดทำบัญชีที่ได้รับการอบรมมากกว่าจะส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของ ระดับการศึกษา หน้าที่ที่รับผิดชอบ ประสบการณ์ทำงาน ตัวอย่าง เช่น

ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี และ ระดับปริญญาโท จากการศึกษาไม่พบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะในด้านการสอนให้กับผู้เรียนในระดับ ปวช. และ ปวส.เท่านั้น ทำให้ผลการศึกษา ซึ่งคำนึงกับงานวิจัยในอดีตของ นฤมล สุมรรคา (2554) ที่พบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน และความถี่ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบที่แตกต่าง จึงส่งต่อความพร้อมที่แตกต่างกัน

หน้าที่ที่รับผิดชอบ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ หน้าที่เป็นผู้สอนเพียงอย่างเดียว และเป็นทั้งผู้สอนและมีหน้าที่นอกเหนือจากงานสอนเช่น หัวหน้าแผนก หรือหัวหน้างาน จากการศึกษาไม่พบความแตกต่างระหว่างหน้าที่ที่รับผิดชอบ ทั้งนี้เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีหน้าที่เป็นผู้สอนเหมือนกันหมด ส่วนหน้าที่ด้านอื่น เป็นหน้าที่รองจากหน้าที่หลัก ซึ่งไม่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแต่อย่างใด ดังนั้นจึงไม่พบความแตกต่างในกลุ่มตัวอย่างและจากการศึกษา งานวิจัยในอดีตไม่พบการศึกษาความสัมพันธ์ในหน้าที่ที่รับผิดชอบสำหรับความพร้อมต่อการเข้ามา กับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี แต่จากการศึกษาของ วัลลภ บัวขุม (2554) ที่พบว่าผู้จัดทำบัญชีที่อยู่ในตำแหน่งผู้บริหาร มีหน้าที่ความรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถเตรียมความพร้อมต่อการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอันอาจเนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านเวลา แต่ทั้งนี้เป็นการศึกษาในกลุ่มที่แตกต่างกัน รวมทั้งหน้าที่ที่รับผิดชอบต่างกันจึงอาจส่งผลต่อความพร้อมที่แตกต่างกัน

ประสบการณ์ทำงาน แบ่งออกเป็น 4 ช่วง คือ 1-10 ปี, 11-20 ปี, 21-30 ปี, 31-40 ปี จากการศึกษาไม่พบความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ของผู้สอน ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้สอน ซึ่งทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องศึกษาหาความรู้ตลอดเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ อีกทั้งประสบการณ์ทำงานก็ไม่ได้ส่งผลการเปลี่ยนแปลงในหน้าที่อื่น นอกเหนือจากงานสอน ดังนั้นประสบการณ์ทำงานจึงไม่ส่งผลต่อความแตกต่างกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สอดคล้องกับการศึกษาของ สงกรานต์ ไกรวงษ์ (2551) และมัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2556) ที่ไม่พบความแตกต่างดังกล่าวทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการกระจุกตัวในช่วงอายุงานของกลุ่มตัวอย่าง

3. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่คาดว่ามามีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อย่อย ดังนี้

3.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ การเข้ารับการอบรม ด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี การเข้ารับการอบรม ซึ่งมีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า ผู้สอนวิชาบัญชีที่มีการเข้ารับการอบรม มากกว่าผู้สอนวิชาบัญชีไม่เคยเข้ารับการอบรม ตลอดจนการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะเกิดการเรียนรู้ และเตรียมพร้อมในการเปลี่ยนแปลงมากกว่าผู้สอนที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6 กล่าวคือ การเข้ารับการอบรม มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาในอดีต (มีทนชัย สุทธิพันธุ์, 2556; นฤมล สุมรรคา, 2554; วัลลภ บัวหุ้ม, 2554 และสงกรานต์ ไกรวงษ์, 2551) ที่พบว่าผู้จัดทำบัญชีที่ทำการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีความพร้อมมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ศึกษาหาความรู้ใดๆ

ด้านสมรรถนะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการศึกษา พบว่าผู้สอนวิชาบัญชีที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาชีพ และด้านการจัดการเรียนการสอน จะส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพราะด้านสมรรถนะจะครอบคลุมความรู้ในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวกับข้อกับผู้สอนบัญชี รวมทั้งความสามารถในด้านวิชาชีพบัญชีที่สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตกำหนด โดยผู้สอนมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนั้นในการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม ผู้สอนจึงต้องมีความพร้อมก่อน ดังนั้นความสามารถของผู้สอนจึงมีความสำคัญทั้งต่อคุณภาพผู้เรียน และต่อผู้สอนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 7 กล่าวคือ ด้านสมรรถนะ มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ซึ่งมีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอน ผลการศึกษา พบว่า ผู้สอนวิชาบัญชีที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเข้ามาของอาเซียน วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง ประโยชน์ที่จะได้รับ ตลอดจนการเตรียมความพร้อม ก็จะเกิดความตระหนักและตื่นตัวในการเตรียมความพร้อมรับการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ข้อที่ 9 กล่าวคือ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากการศึกษางานวิจัยในอดีตของ สุธิดา ปัทม และ ไกรจิต สุตะเมือง (2555) ที่พบว่าปัจจัยในด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน จะมีผลต่อการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการศึกษาของ ธิดารัตน์ โชคสุชาติ (2553) ระบุว่า การเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีประโยชน์ไม่น้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเตรียมความพร้อมจากทุกภาคส่วน

ด้านการพัฒนาบุคลากร ซึ่งมีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอน ผลการศึกษาพบว่า ผู้สอนวิชาชีพบัญชีที่มีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา จะมีความพร้อมมากกว่าผู้สอนที่ไม่ได้มีการพัฒนา เนื่องจากองค์ความรู้ และวิทยาการต่าง ๆ มีการเกิดขึ้น และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จำเป็นที่ผู้สอนจะต้องได้รับการพัฒนาเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และจะส่งผลกระทบต่อการทำงาน และประสิทธิภาพของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 10 กล่าวคือ ด้านการพัฒนาบุคลากร มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากการศึกษาของ กรรณิการ์ สุวรรณศรี (2554) ที่เห็นว่า สถาบันการศึกษา ควรมีการจัดระบบการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้บุคลากรได้เกิดการเพิ่มทักษะในการทำงาน เกิดความรู้และเทคนิคใหม่ ๆ ที่จำเป็นในการทำงาน เช่น มีการจัดให้สัมมนา การศึกษาดูงาน หรือการเข้ารับการศึกษาระดับที่สูงขึ้น และผลการศึกษาของ สุบิน ยุระรัช และคณะ (2554) ที่พบว่าควรส่งเสริมให้อาจารย์ได้รับประสบการณ์ตรงจากการเข้ารับการอบรมหรือฝึกงานจากสถาบันอุดมศึกษา องค์กรหน่วยงาน หรือสถานประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำงานระหว่างบุคลากรในสถาบัน

ด้านเทคโนโลยี ซึ่งมีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษา พบว่า ผู้สอนวิชาชีพบัญชีที่มีความรู้ในด้านเทคโนโลยีมากกว่าผู้สอนวิชาชีพบัญชีที่มีความรู้น้อยกว่าจะมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากกว่า อันเนื่องในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ของผู้สอนวิชาชีพบัญชี จำเป็นที่จะต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 10 กล่าวคือ ด้านการพัฒนาบุคลากร มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และรวมทั้งนักบัญชีที่ปฏิบัติหน้าที่ในด้านอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยี ดังนั้น สหพันธ์นักบัญชีนานาชาติ (IFAC) จึงได้กำหนดกรอบความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีของนักบัญชีขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานในยุคปัจจุบันและสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วัลลภ บัวชุม (2554) ที่พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงินส่วนใหญ่คาดหวังว่านักบัญชีในอนาคตควรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยี

โดยเห็นว่าควรมีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่นักบัญชี โดยสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานที่มีนักบัญชี อยู่ควรรับผิดชอบในการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี

3.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงลบของผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษากับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือ ด้านภาษา

ภาษาซึ่งมีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษา พบว่าผู้สอนที่มีความรู้ด้านภาษาในระดับต่ำจะมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ทั้งนี้ภาษาในการศึกษาครั้งนี้ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษแล้วยังหมายถึงภาษาอื่น เช่น มลายู ภาษาจีน อาจเป็นเพราะความคาดหวังในด้านภาษาของผู้สอนมีน้อย ทั้งนี้จากผลการรายงาน ดัชนีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ปี 2013 ของสถาบันสอน ภาษา Education First (EF) ซึ่งเป็นสถาบันสอนภาษาชั้นนำของโลก วัดความสามารถทางด้าน ภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 55 จาก 60 ประเทศ โดยจัดอยู่ในกลุ่มภาษาอังกฤษ ต่ำมาก (Very Low Proficiency) และหากเทียบกับประเทศอื่น ในภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยอยู่ใน อันดับต่ำสุด โดยมาเลเซีย และสิงคโปร์ อยู่ตำแหน่งอันดับสูงที่สุดในภูมิภาคและถูกจัดในประเภท ทักษะสูงมาก (ศูนย์สื่อการศึกษาเพื่อคนพิการ, 2014) ดังนั้นเมื่อผู้สอนมีความคาดหวังในด้านภาษา น้อยจึงอาจส่งผลกระทบต่อความพร้อมในทิศทางตรงกันข้าม และในการจัดการเรียนระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ภาษาอังกฤษยังมีการใช้ไม่มากซึ่งระดับความรู้ที่ผู้สอนมีอยู่จึงเพียงพอต่อความพร้อม และโดยเฉพาะ ภาษาอื่น ๆ ที่ไม่ได้ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งระดับความรู้ในด้านภาษาของผู้สอนวิชา บัญชีก็ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้สอนวิชาชีพบัญชีจึงให้ความสำคัญในเชิงลบ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ นพดล สุตันตวิณชย์กุล (2554) ที่พบว่าครูสาขาอาชีพส่วนใหญ่ยังขาดทักษะและความพร้อม ด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและการสื่อสารที่มีคุณภาพเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน ถึงแม้ได้มีการบัญญัติไว้ในกฎบัตรอาเซียนว่า ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ ย่อมหมายถึง ภาษาอังกฤษนั้นถูกใช้ในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงาน ในขณะที่จากการศึกษา ในหลาย ๆ งาน เช่น ของสุบิน ยุระรัชและคณะ (2554) ค้นพบว่า การพัฒนาทักษะในด้านภาษาอังกฤษ ยังเป็นสิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นภาษากลางของประเทศในกลุ่ม อาเซียน ดังนั้นอาจให้มีการพิจารณาบรรจุวิชาทักษะทางภาษาไว้เป็นวิชาบังคับ

3.3 ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีของสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา หน้าที่ที่รับผิดชอบ ประสบการณ์ ทำงาน ด้านหลักสูตร

เพศ ซึ่งไม่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และลักษณะการปฏิบัติงานในด้านการสอนก็ไม่แตกต่างกันซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 กล่าวคือ เพศมีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในอดีตที่ไม่พบความสัมพันธ์ด้านเพศต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (มัทนชัย สุทธิพันธุ์, 2556; นฤมล สุวรรณคา, 2554; ชุศรี เทียศิริเพชร, 2554; วัลลภ บัวชุม, 2554; สงกรานต์ ไกรวงศ์, 2551)

อายุ ซึ่งไม่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอายุทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา อยู่ในช่วงที่ใกล้เคียงกันเป็นส่วนมาก ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2 กล่าวคือ อายุ มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในอดีตที่ไม่พบความสัมพันธ์ด้านอายุต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (มัทนชัย สุทธิพันธุ์, 2556; นฤมล สุวรรณคา, 2554 และ ชุศรี เทียศิริเพชร 2554)

ระดับการศึกษา ซึ่งไม่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาเนื่องจากการกระจุกตัวของผู้สอนบัญชีส่วนใหญ่จะมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3 กล่าวคือ ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วัลลภ บัวชุม (2554) แต่กลับกันกับศึกษาในอดีต ที่พบว่า ระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อันเนื่องมาจากว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับสูงจะได้รับความรู้ ข่าวสารและการรับการฝึกอบรมจากสถาบันการศึกษามากกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำกว่า (นฤมล สุวรรณคา, 2554; สุริดา ปัทมและไกรจิต สุตะเมือง, 2555)

หน้าที่ที่รับผิดชอบ ซึ่งไม่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ที่รับผิดชอบ เนื่องจากหน้าที่หลักของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คือ ผู้สอน ส่วนหน้าที่อื่นๆ เป็นหน้าที่รองซึ่งไม่ได้มีผลกระทบกับหน้าที่หลักมากนัก ดังนั้นจึงไม่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 4 กล่าวคือ หน้าที่ที่รับผิดชอบมีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งกลับกันกับการศึกษาของ วัลลภ บัวชุม (2554) ที่พบว่าหน้าที่ที่รับผิดชอบมีความสัมพันธ์

กับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหน้าที่ที่รับผิดชอบในการศึกษาที่ต่างกันจึงมีผลต่อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประสบการณ์ทำงาน ซึ่งไม่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงาน อันเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือเป็นผู้สอนซึ่งประสบการณ์ทำงานไม่ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในหน้าที่ด้านการสอน ดังนั้น จึงไม่ส่งผลต่อความพร้อมแต่อย่างใด ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 5 กล่าวคือ ประสบการณ์ทำงาน มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สงกรานต์ ไกรวงษ์ (2551) และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2556) แต่พบความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการศึกษาของ นฤมล สุวรรณคา (2554) ที่พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูงจะมีความพร้อมต่อการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแต่พบสัมพันธ์เชิงลบกับการศึกษาของ วัลลภ บัวชุม (2554) ที่พบว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่าจะมีความพร้อมมากกว่าอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในหน้าที่ที่สูงขึ้นเพราะประสบการณ์มีภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบมากขึ้น ทำให้ไม่สามารถเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้

หลักสูตร ซึ่งไม่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตร ถึงแม้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะเร่งพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแต่ทั้งนี้ในส่วนของผู้สอนก็ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในหลักสูตรมากนักเนื่องจากกลุ่มผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา การพัฒนาหลักสูตรในส่วนของผู้สอนจึงทำได้ยาก ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 11 กล่าวคือ หลักสูตร มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2549) พบว่าการที่จะผลิตผู้เรียนให้ได้รับความรู้ตรงกับความต้องการของสังคม ควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้มีความรู้ตั้งแต่สองศาสตร์ขึ้นไป เพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุกด้านรวมทั้งมีการจัดหลักสูตรนานาชาติให้มากขึ้น

5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ประโยชน์เชิงทฤษฎี

จากผลการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในครั้งนี้มีประโยชน์ในการทดสอบทฤษฎีความคาดหวัง จากผลการศึกษา พบว่าเมื่อผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีความคาดหวังว่าปัจจัยในด้านใดที่มีความสำคัญต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก็จะพยายามปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลในปัจจัยนั้นซึ่งจะส่งผลต่อความพร้อมของผู้สอน ทฤษฎีนี้ถือว่าเป็นความเชื่อของบุคคลที่จะนำไปสู่การเกิดผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ในทางตรงข้ามหากผู้สอนวิชาบัญชีเชื่อว่าปัจจัยใดที่ไม่มีความสำคัญก็จะไม่ส่งผลกับความสัมพันธ์ต่อความพร้อม

2. ประโยชน์เชิงปฏิบัติ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถนำมาเป็นแนวทางให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ผู้สอนวิชาบัญชีสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปพัฒนาปรับปรุง ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เพื่อให้เกิดคุณภาพ ทั้งของผู้เรียน และผู้สอนในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.2 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรมุ่งเน้นการพัฒนาผู้สอนวิชาบัญชี และการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผู้ประกอบการ และผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นสถานศึกษาในหน่วยงานของรัฐบาลที่จัดการเรียนการสอนในสาขาชีพในระดับ ปวช. และ ปวส. นอกจากนี้ยังมีสถานศึกษาที่เป็นของเอกชนที่จัดการเรียนการสอนในสาขาชีพในระดับ ปวช. และปวส. ที่ยังไม่ได้มีการศึกษา

2. ในการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมของผู้สอน ยังมีปัจจัยบางด้านที่ไม่ได้นำมาทดสอบกับความสัมพันธ์กับความพร้อมของผู้สอน เช่น ด้านคุณธรรม จริยธรรม ทักษะการทำงานเป็นทีม

5.4 การศึกษาในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาในเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น ผู้สอนวิชาบัญชีในสายอาชีพของสถานศึกษาเอกชน เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา

2. ในอนาคตควรมีการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเพิ่มปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น ปัจจัยด้านคุณธรรม จริยธรรม ทักษะการทำงานเป็นทีม และเพิ่มตัวแปรในด้านกฎหมาย ด้านภาษี เป็นต้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กนกวรรณ สมรักษ์. (2555). *พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารความรู้ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. (วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
- กรมอาเซียน. (2556). *มารู้จักอาเซียนกันเถอะ*. ค้นเมื่อ 23 กันยายน 2556, จาก http://www.mfa.go.th/asean/asean_web/media/asean_book.pdf
- กรมอาเซียน. (2556). *กฎบัตรอาเซียน*. ค้นเมื่อ 23 กันยายน 2556, จาก http://www.mfa.go.th/asean/asean_web/media/aseanMinibook.pdf
- กรมอาเซียน. (2556). *ประเทศไทยกับอาเซียน*. ค้นเมื่อ 23 กันยายน 2556, จาก <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/other-20121203-162828-142802.pdf>
- กรรณิการ์ สุวรรณศรี. (2556). *การพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. ค้นเมื่อ 12 กันยายน 2556, จาก ms.src.ku.ac.th
- กานดาพรรณ แก้วผาบ. (2555). *วิธีการสอนบัญชีกับ TQF เพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษา*. *Executive Journal*, 31(3), 3-11.
- คงคา ทิพย์วารี. (2555). *AEC ผลกระทบต่ออนาคตนักบัญชีไทย*. ค้นเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2556, จาก www.dst.co.th/download/image/cpd/oscpd.pdf
- จารุณี อภิวัฒน์ไฟศาล. (2555). *ปัจจัยที่ใช้ในการพยากรณ์ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานบัญชีกลุ่มธุรกิจบริการในประเทศไทย*. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 8(21), 58 – 77.
- จุฑามล สิทธิผลวนิชกุล และ ณัฐชา วัฒนวิไล. (2555). *การพัฒนาศักยภาพวิชาชีพบัญชีไทยเมื่อเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ*. *Executive Journal*, 16 – 25.
- เฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้. (2555). *สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1*. ค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2557, จาก <https://www.facebook.com/permalink.php?Id=133956130087419>
- ชูศรี เทียศิริเพชร. (2552). *เปรียบเทียบข้อบังคับสำหรับนักวิชาชีพบัญชีระหว่างประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศอินเดีย*. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, (15), 51 – 68.
- ณรงค์ โพธิ์พุกขานันท์. (2556). *อาเซียนศึกษา*. กรุงเทพฯ: แมคกรอ-ฮิล.
- ณัฐชา วัฒนวิไล และจุฑามล สิทธิผลวนิชกุล. (2555). *การพัฒนาศักยภาพวิชาชีพบัญชีไทยเมื่อเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ*. *Executive Journal*, 32(3), 16-24.

- ดวงนภา มกรานุรักษ์. (2554). *อนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2554-2564)* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธีวันภูมิ. (2554). *คุณลักษณะพึงประสงค์ของครูตามความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์คณะบัญชีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ*. ค้นเมื่อ 16 กันยายน 2556, จาก www.dpu.ac.th/dpurc/download.php
- ชานินทร์ ศิลปจารุ. (2553). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: เอส.อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- ธิดารัตน์ โชคสุชาติ. (2553). *ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย*. *วารสาร มจร. วิชาการ*, 14(27), 99 -112.
- ธัญญลักษณ์ วีระสมบัติ. (2555). *การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อรองรับการเข้ามาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. ค้นเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2556, จาก www.graduate.cmru.ac.th
- นพดล สุตันตวิณิชย์กุล. (2554). *การศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. ค้นเมื่อ 3 กันยายน 2556, จาก www.dpu.ac.th/dpurc/upload/archive/1362127840.pdf
- นฤมล สุมรรคา. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของบุคลากรทางบัญชีเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน : กรณีศึกษา สถานประกอบการ จังหวัดสระบุรี*. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- นฤมล โอสถานุเคราะห์. (2550). *แนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว*. ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2556, จาก www.bu.ac.th
- บรรจงจิตต์ อังศุสิงห์. (2555). *ความคืบหน้าของ AEC ด้านการบริการสาขาบริการวิชาชีพบัญชี*. ค้นเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2556, จาก www.rc.ac.th
- บรรเลง ศรีนิต และคณะ. (2548). *รายงานการวิจัยเส้นทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี*. ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2556, จาก <http://www.v-cop.net/file/route.pdf>
- บุญสนอง สว่างโรจน์. (2552). *ความรู้ความเข้าใจและการเตรียมพร้อมสำหรับมาตรฐานการบัญชีปรับปรุง 2552 ของผู้สอนวิชาชีพบัญชี*. ค้นเมื่อ 30 ธันวาคม 2556, จาก www.research.rmutt.ac.th/archives/6439
- ปกรณั์ เพ็ญภาคกุล. (2551). *ครูบัญชี*. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 4(10), 15 -18

- พรพิมล วิทย, คุณากร คุณาสวัสดิ์, จารุณี ปัญควนิช และเมทินี ทะนงกิจ. (2555). *ความคาดหวังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่มีต่อเนื้อหารายวิชาการศึกษาระดับอุดมศึกษา*. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2556, จาก www.research.northcm.ac.th
- พทิน แดงจวง. (2554). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัท ออฟเซ็คทรี เอชเอ็นจำกัด
- พระราชบัญญัติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542*. ค้นเมื่อ 10 กันยายน 2556, จาก www.moe.th/main2/plan/p-r-b42-01.htm
- พระราชบัญญัติ. (2547). *พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.2547*. ค้นเมื่อ 10 กันยายน 2556, จาก <http://www.fap.or.th>
- พระราชบัญญัติ. (2546). *พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546*. ค้นเมื่อ 10 กันยายน 2556, จาก www.lpru.ac.th/personalweb/rule26.pdf
- พันธ์ศักดิ์ พลสารมย์. (2546). *การปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา: การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี*. ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2556, จาก www.edu.chula.ac.th
- มัทนชัย สุทธิพันธุ์. (2556). *ความพร้อมของผู้จัดทำบัญชีไทยกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. *จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*, 35(4).
- มาตรฐานการศึกษาและเทคโนโลยี. (2552). *มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี*. ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2556, จาก www.fap.or.th
- เยาวลักษณ์ ราชแพทย. (2554). *เส้นทางสู่อาชีพ : ก้าวต่อไปของผู้เรียนอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- รัตนา วงศ์รัศมีเดือน. (2555). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรการบัญชีให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม*. ค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2556, จาก www.tci-thaijo.org/index.php/sduhs/article/download/50644442
- วารรัตน์ สุวรรณไตรย์. (2554). *ทฤษฎีความคาดหวังของวรูม*. ค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2556, จาก wararut2509.Blogspot.com
- วิทยากร เชียงกุล. (2552). *ปัญหาการพัฒนาครู อาจารย์*. ค้นเมื่อ 3 กันยายน 2556, จาก ชมรมศึกษาผลงานวิทยากร เชียงกุล เว็บไซต์ : witayakornclub.wordpress.com
- วิล ไฉนบุญ. (2555). *ความรู้ความเข้าใจบุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการ สังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)*. ค้นเมื่อ 5 กันยายน 2556, จาก research.onference.kps.ku.ac.th/article_9/pdf/0_human_57.pdf

- วิริยะ ฤกษ์พาณิชย์. (2556). *กด like ให้อาเซียน*. กรุงเทพฯ: บริษัท เดอะ ซีนนิช อินเตอร์บุ๊ก จำกัด.
- วัลย์ลักษณ์ สุวรรณวัลย์กร และ มนวิกา ผดุงสิทธิ์. (2556). ความคาดหวังและความพร้อมของวิชาชีพสอบบัญชีไทยในการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, (25), 35 – 48.
- วันชัย มีชาติ. (2548). *พฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันเพ็ญ วิโรจน์เจริญวงศ์, มณฑิธร รัตนศิริวงศ์วุฒิ และมนต์ชัย เทียนทอง. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านอินเทอร์เน็ต. ใน การประชุมภาคใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4 เรื่อง การวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย (น.21-29). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- วีระยุทธ พรพจน์ธนาศ. (2550). *ความคาดหวังของนักศึกษาด้านสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ในกรุงเทพมหานครต่อมหาวิทยาลัย*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- วัลลภ บัวขุม. (2554). ความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักบัญชีไทยตาม IEC 11 ของสหพันธ์นักบัญชีนานาชาติ. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 9(25), 35 – 39.
- วันทนีย์ อัมระนันท์. (2551). การศึกษาคุณลักษณะครูที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักเรียนชั้น ขฟ. 3/31-32. ค้นเมื่อ 3 กันยายน 2556, จาก <http://www.utt.ac.th/elearning/rm/rs-sm-h5.pdf>
- ศูนย์สื่อการศึกษาเพื่อคนพิการ. (2557). *ผลการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ พบไทยได้ที่ 55 จาก 60 ประเทศ และรั้งท้ายของอาเซียน*. ค้นเมื่อ 10 กันยายน 2557, จาก www.braille-cet.om.th/Braille-new/?q=news-2175
- สงกรานต์ ไกษย์วงศ์. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นมืออาชีพของนักวิชาชีพบัญชีไทย ในบริษัทของผู้สอบบัญชีภาษีอากรและผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาต*. ค้นเมื่อ 25 กันยายน 2556, จาก www.dpu.ac.th
- สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล. (2553). *การวางแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อการพัฒนา ก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. ค้นเมื่อ 9 กันยายน 2556, จาก http://elib3.ect.go.th/multim/Aped/Aped01_62pdf
- สุธิดา ปัทม และ ไกรจิต สุตะเมื่อง. (2555). การรับรู้ต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ตามนโยบายของรัฐบาลในกลุ่มประชากรบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพ. *วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ*, 3(4), 490 – 507.

- สุบิน ยุระรัช, เชียง เกาชิต, สุรเดช แสงเพ็ชร, และไพบุลย์ สุขวิจิตร. (2554). ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 17(2), 1-16.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
- สุรางค์รัตน์ แสงศรี และ ชิตพิพัทธ์ ชิตสกุล. (2555). ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : มุมมองด้านการตลาดและการบัญชี. *วารสารวิชาการ วารสารเซ็นต์จอห์น*, 15(17), 167 – 173.
- สุวิมล ติरणันท์. (2546). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (ม.ป.ป.). *แผนยุทธศาสตร์การอาชีวศึกษา (พ.ศ.2547-2549)*. กรุงเทพฯ: ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). *เกี่ยวกับสอศ./ประวัติความเป็นมา*. ค้นเมื่อ 24 กันยายน 2556 จาก <http://www.vec.go.th>
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). *เกี่ยวกับสอศ./สถานศึกษาในสังกัด*. ค้นเมื่อ 24 กันยายน 2556 จาก <http://www.vec.go.th>
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). *เกี่ยวกับสอศ./ภารกิจและนโยบาย*. ค้นเมื่อ 24 กันยายน 2556 จาก <http://www.vec.go.th>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- หลุยส์ จำปาเทศ. (2533). *จิตวิทยาการสูงใจ*. กรุงเทพฯ: สามัคคีساتัน.
- องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. (2555). *ประวัติความเป็นมาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. ค้นเมื่อ 2 กันยายน 2556, จาก เว็บไซต์ : www.thai-aec.com
- อังคณา นุตยกุล. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ทำบัญชีในการปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีไทย สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร*. ค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2556, จาก <http://dusithost.dusit.ac.th>
- อัญชลี วิรุฬห์จรรยา. (2552). *การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ : กรณีศึกษานักศึกษาคณะบัญชีชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*. ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2556, จาก www.bu.ac.th

- อนันท์ งามสะอาด. (2556). *ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*. ค้นเมื่อ 25 กันยายน 2556, จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=776228>
- Cronbach, J. C. (1995). Coefficient Alpha and Internal Structure of Tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.
- Downing, J. and D. Thackrey. (1971). *Reading Readiness*. London: University of London.
- Hersey Blanchard. *Leadership*. <http://www.slideshare.net/wsyoong/hersey-blanchard-Leadership-theory>.
- Maccoby, E.E. and Jacklin C.N. (1974). *The Psychology of Sex Differences*. Stanford, CA: Stanford University Press.
- Maheshwari, V.K. (2012). *Connectionism-Thorndike's Learning Theory*. <http://www.vkmaheshwari.com/WP/?p=543>
- Pefianco, Erlinda C. (2009) “Competency Standards for 21st Century Teachers in Southeast Asia” Presented at the SEAMEO Panel Session on the topic “Quality Teachers for the New Millennium” During the 4th World Teachers ‘Day in Thailand and 12th UNESCO-APEID International Conference held on 26 March 2009 at the IMPACT Exhibition & Convention Centre’ Bangkok, Thailand Thomas, Murray R. 1981. *Educational Personnel Inefficiency in Developing Nations-Causes and Solutions*. Paris: UNESCO.
- Sinclair, J. and Hanks, P. et al. (Editors). (1987). Collins Cobuild English Language.
- The ASEAN Federation of Accountants. (2013). *A Research Project Commissioned By The Asean Federation Of Accountants*. ค้นเมื่อ 5 กันยายน 2556, จาก www.accaglobal.com
- Vroom, V. H. (1964). *Work and motivation*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Wilmshurst, T., & Frost, G. (2000). Corporate environmental reporting : a test of legitimacy theory. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 13(1), 10-25.
- Wittayapoom, K. (2009). *Sustaining Audit Success of CPAs in Thailand: Effects of Audit Professionalism through Job Reliability, Individual Image, and Working Reputation*. The Degree of Doctor of Philosophy in Accounting, Mahasarakham University.
- Yamane, T. (1973). *Statistic : An Introductory Analysis*. Third edition. New York: Harper and Row Publication.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1
แบบสอบถาม

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**

คำชี้แจง แบบสอบถามงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 3 ความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ .....ปี
3. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี
 ปริญญาโท
 ปริญญาเอก
4. หน้าที่ที่รับผิดชอบ (ตอบได้มากกว่า 1 หน้าที่)
 ครูผู้สอน
 หัวหน้าแผนก
 หัวหน้างาน
5. ประสบการณ์ทำงาน.....ปี
6. การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
 ไม่เคยเข้ารับการอบรม 1-3 ครั้ง
 4-6 ครั้ง 7-9 ครั้ง มากกว่า 9 ครั้ง

ส่วนที่ 2 ท่านคิดว่าปัจจัยต่อไปนี้มีมีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชีของสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับใด

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความสำคัญ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชี	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสมรรถนะ					
ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน					
ความรู้ ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร					
ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลและประเมินผล					
ความรู้ ความเข้าใจในการผลิตสื่อการสอน					
ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวิจัย					
ใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย					
มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี					
ความรู้ ความเข้าใจแม่บทการบัญชี					
ความรู้ ความเข้าใจในงบการเงิน					
ความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานการสอบบัญชี					
ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชีไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน					
ความรู้ ความเข้าใจพระราชบัญญัติการบัญชี กฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ					
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษี					
ความรู้ ความเข้าใจมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)					
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน					
ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอาเซียน					
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน					
ข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน					
กฎบัตรอาเซียน					
ข้อตกลงยอมรับร่วม (MRAs) ในสาขาวิชาชีพหลัก					
ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ					
การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ AEC					

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความสำคัญมากที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนวิชาบัญชี	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านภาษา					
ความรู้และทักษะในด้านภาษาอังกฤษ เช่น การพูด การอ่าน การเขียน					
ความรู้และทักษะในด้านภาษาอื่น ๆ เช่น มลายู ภาษาจีน เป็นต้น					
ด้านการพัฒนาบุคลากร					
การอบรม/สัมมนา					
การศึกษาดูงาน					
การศึกษาต่อ					
การแลกเปลี่ยนบุคลากร					
การฝึกงานในสถานประกอบการ					
ด้านหลักสูตร					
มีหลักสูตรที่มุ่งเน้นการผลิตนักบัญชีมืออาชีพ					
หลักสูตรมีความหลากหลาย สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น สังคม					
พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพให้ทันเทคโนโลยี					
หลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน					
พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
มีหลักสูตรที่หลากหลายทั้งในระบบ นอกกระบบ ทวิภาคี เทียบโอน ประสบการณ์ อื่นๆ					
พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวโน้มอุตสาหกรรมในอนาคต					
ด้านเทคโนโลยี					
ความสามารถในการใช้โปรแกรมพื้นฐาน เช่น Word , Excel					
ความสามารถในการใช้โปรแกรมนำเสนอ เช่น PowerPoint					
ความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี					
ความสามารถนำการผลิตสื่อการสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูป					
การค้นคว้าหาความรู้จาก Internet					
การติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่าย Internet, social network					
การรับส่งข้อมูล ในเครือข่ายคอมพิวเตอร์					

ส่วนที่ 3 ท่านมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้
ในระดับใด

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความพร้อม

ความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพ	ระดับความพร้อม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสมรรถนะ					
ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน					
ความรู้ ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร					
ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลและประเมินผล					
ความรู้ ความเข้าใจในการผลิตสื่อการสอน					
ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวิจัย					
ใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย					
มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี					
ความรู้ ความเข้าใจแม่บทการบัญชี					
ความรู้ ความเข้าใจในงบการเงิน					
ความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานการสอบบัญชี					
ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชีไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน					
ความรู้ ความเข้าใจพระราชบัญญัติการบัญชี กฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ					
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษี					
ความรู้ ความเข้าใจมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)					
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน					
ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอาเซียน					
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน					
ข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน					
กฎบัตรอาเซียน					
ข้อตกลงยอมรับร่วม (MRAs) ในสาขาวิชาชีพหลัก					
ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ					
การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ AEC					

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความพร้อมมากที่สุด

ความพร้อมของผู้สอนสาขาบัญชี	ระดับความพร้อม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านภาษา					
ความรู้และทักษะในด้านภาษาอังกฤษ เช่น การพูด การอ่าน การเขียน					
ความรู้และทักษะในด้านภาษาอื่น ๆ เช่น มลายู ภาษาจีน เป็นต้น					
ด้านการพัฒนาบุคลากร					
การอบรม/สัมมนา					
การศึกษาดูงาน					
การศึกษาต่อ					
การแลกเปลี่ยนบุคลากร					
การฝึกงานในสถานประกอบการ					
ด้านหลักสูตร					
มีหลักสูตรที่มุ่งเน้นการผลิตนักบัญชีมืออาชีพ					
หลักสูตรมีความหลากหลาย สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น สังคม					
พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพให้ทันเทคโนโลยี					
หลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน					
พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
มีหลักสูตรที่หลากหลายทั้งในระบบ นอกกระบบ ทวิภาคี เทียบโอน ประสบการณ์ อื่นๆ					
พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวโน้มอุตสาหกรรมในอนาคต					
ด้านเทคโนโลยี					
ความสามารถในการใช้โปรแกรมพื้นฐาน เช่น Word , Excel					
ความสามารถในการใช้โปรแกรมนำเสนอ เช่น PowerPoint					
ความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี					
ความสามารถนำการผลิตสื่อการสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูป					
การค้นคว้าหาความรู้จาก Internet					
การติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่าย Internet, social network					
การรับส่งข้อมูล ในเครือข่ายคอมพิวเตอร์					

ภาคผนวก 2

ผลการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนวิชาชีพ

	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbach's Alpha
ด้านสมรรถนะ		0.943
ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน	0.941	
ความรู้ ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร	0.939	
ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลและประเมินผล	0.941	
ความรู้ ความเข้าใจในการผลิตสื่อการสอน	0.939	
ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวิจัย	0.941	
ใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย	0.939	
มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี	0.939	
ความรู้ ความเข้าใจแม่บทการบัญชี	0.937	
ความรู้ ความเข้าใจในงบการเงิน	0.938	
ความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานการสอบบัญชี	0.936	
ความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชีไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน	0.937	
ความรู้ ความเข้าใจพระราชบัญญัติการบัญชี กฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ	0.938	
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษี	0.937	
ความรู้ ความเข้าใจมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)	0.940	
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน		0.934
ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอาเซียน	0.928	
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน	0.923	
ข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน	0.924	
กฎบัตรอาเซียน	0.921	
ข้อตกลงยอมรับร่วม (MRAs) ในสาขาวิชาชีพหลัก	0.923	
ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ	0.924	
การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ AEC	0.923	
ด้านภาษา		0.853
ความรู้และทักษะในด้านภาษาอังกฤษ เช่น การพูด การอ่าน การเขียน	0.765	
ความรู้และทักษะในด้านภาษาอื่น ๆ เช่น มลายู ภาษาจีน เป็นต้น	0.765	
ด้านการพัฒนาบุคลากร		0.937
การอบรม/สัมมนา	0.931	
การศึกษาดูงาน	0.912	
การศึกษาต่อ	0.913	
การแลกเปลี่ยนบุคลากร	0.926	
การฝึกงานในสถานประกอบการ	0.929	
ด้านหลักสูตร		0.938
มีหลักสูตรที่มุ่งเน้นการผลิตนักบัญชีมืออาชีพ	0.933	
หลักสูตรมีความหลากหลาย สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น สังคม	0.927	
พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพให้ทันเทคโนโลยี	0.925	
หลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน	0.926	

	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbach's Alpha
พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	0.928	
มีหลักสูตรที่หลากหลายทั้งในระบบ นอกระบบ ทวิภาคี เทียบโอน		
ประสบการณ์ อื่นๆ	0.931	
พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวโน้มอุตสาหกรรมในอนาคต	0.931	
ด้านเทคโนโลยี		0.923
ความสามารถในการใช้โปรแกรมพื้นฐาน เช่น Word , Excel	0.922	
ความสามารถในการใช้โปรแกรมนำเสนอ เช่น PowerPoint	0.914	
ความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี	0.910	
ความสามารถนำการผลิตสื่อการสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูป	0.910	
การค้นคว้าหาความรู้จาก Internet	0.913	
การติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่าย Internet , social network	0.905	
การรับส่งข้อมูล ในเครือข่ายคอมพิวเตอร์	0.907	

ความพร้อมของผู้สอนวิชาบัญชี

	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbach's Alpha
ด้านสมรรถนะ		0.952
ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน	0.951	
ความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร	0.950	
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลและประเมินผล	0.948	
ความรู้ความเข้าใจในการผลิตสื่อการสอน	0.948	
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวิจัย	0.950	
ใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย	0.947	
มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี	0.948	
ความรู้ความเข้าใจแม่บทการบัญชี	0.947	
ความรู้ความเข้าใจในงบการเงิน	0.947	
ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการสอบบัญชี	0.947	
ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชีไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน	0.946	
ความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติการบัญชี กฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ	0.947	
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษี	0.947	
ความรู้ความเข้าใจมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)	0.952	
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน		0.956
ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอาเซียน	0.951	
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน	0.947	
ข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน	0.948	
กฎบัตรอาเซียน	0.948	
ข้อตกลงยอมรับร่วม (MRAs) ในสาขาวิชาชีพหลัก	0.949	
ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ	0.949	

	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbach's Alpha
การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ AEC	0.946	
ด้านภาษา		0.857
ความรู้และทักษะในด้านภาษาอังกฤษ เช่น การพูด การอ่าน การเขียน	0.770	
ความรู้และทักษะในด้านภาษาอื่น ๆ เช่น มลายู ภาษาจีน เป็นต้น	0.770	
ด้านการพัฒนาบุคลากร		0.955
การอบรม/สัมมนา	0.946	
การศึกษาดูงาน	0.940	
การศึกษาคู่	0.945	
การแลกเปลี่ยนบุคลากร	0.943	
การฝึกงานในสถานประกอบการ	0.951	
ด้านหลักสูตร		0.963
มีหลักสูตรที่มุ่งเน้นการผลิตนักบัญชีมืออาชีพ	0.958	
หลักสูตรมีความหลากหลาย สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น สังคม	0.957	
พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพให้ทันเทคโนโลยี	0.956	
หลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน	0.957	
พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	0.955	
มีหลักสูตรที่หลากหลายทั้งในระบบ นอก ระบบ ทวิภาคี เทียบโอน ประสบการณ์ อื่นๆ	0.959	
พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวโน้มอุตสาหกรรมในอนาคต	0.957	
ด้านเทคโนโลยี		0.941
ความสามารถในการใช้โปรแกรมพื้นฐาน เช่น Word, Excel	0.934	
ความสามารถในการใช้โปรแกรมนำเสนอ เช่น PowerPoint	0.930	
ความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี	0.930	
ความสามารถนำการผลิตสื่อการสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูป	0.939	
การค้นคว้าหาความรู้จาก Internet	0.932	
การติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่าย Internet, social network	0.926	
การรับส่งข้อมูล ในเครือข่ายคอมพิวเตอร์	0.928	

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางนงคราญ ช่างสาน		
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5610521085		
วุฒิการศึกษา			
	วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2537

ตำแหน่งงานและสถานที่ทำงาน

ครูอันดับ คศ. 3 วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

วิทยาลัยการอาชีพสมเด็จพระเจ้าพะโคะ

60 หมู่ที่ 7 ตำบลชุมพล อำเภอสังขละบุรี จังหวัดสงขลา 90190